

REGULAMENTUL (UE, EURATOM) NR. 1023/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 22 octombrie 2013****de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 336,

având în vedere Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, în special articolul 12,

având în vedere propunerea Comisiei Europene, prezentată după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Justiție ⁽¹⁾,având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și cele peste 50 de instituții și agenții ale sale ar trebui să dispună în continuare de o administrație publică europeană de înaltă calitate, pentru a fi în măsură să își atingă obiectivele, să-și realizeze politicile și activitățile și să își îndeplinească sarcinile la cele mai înalte standarde, în conformitate cu tratatele, pentru a răspunde provocărilor cu care se vor confrunta în viitor atât pe plan intern, cât și extern, și a fi în serviciul cetățenilor Uniunii.
- (2) Prin urmare, este necesar să se asigure un cadru pentru atragerea, recrutarea și păstrarea unui personal înalt calificat și multilingv, recrutat pe o bază geografică cât

mai largă din rândul cetățenilor statelor membre, ținând seama de echilibrul de gen, care să fie independent și să respecte standardele profesionale cele mai înalte, și să se permită acestui personal să își îndeplinească sarcinile într-un mod cât mai eficient și mai eficace posibil. În această privință, este necesară depășirea dificultăților cu care se confruntă instituțiile în recrutarea funcționarilor sau a altor membri ai personalului din anumite state membre.

- (3) Având în vedere numărul funcționarilor publici europeni în raport cu obiectivele și populația Uniunii, reducerea personalului instituțiilor și al agențiilor Uniunii nu ar trebui să conducă la deficiențe în îndeplinirea sarcinilor, îndatoririlor și funcțiilor ce le revin în conformitate cu obligațiile și atribuțiile stabilite în tratate. În acest sens, este nevoie de o transparență în legătură cu costurile de personal suportate de fiecare instituție și de fiecare agenție pentru toate categoriile de personal angajat.
- (4) Se așteaptă de la funcția publică europeană o funcționare la cele mai înalte standarde de etică profesională și o independență permanentă. În acest scop, ar trebui aduse precizări suplimentare la titlul II din Statutul funcționarilor ⁽⁴⁾, care prevede un cadru al drepturilor și obligațiilor. Orice nerespectare a acestor obligații de către funcționari sau foști funcționari ar trebui să îi facă pasibili de măsuri disciplinare.
- (5) Valoarea funcției publice europene rezidă, în aceeași măsură, în diversitatea sa culturală și lingvistică, care poate fi asigurată numai dacă se asigură echilibrul adecvat în ceea ce privește naționalitatea funcționarilor. Recrutarea și numirile ar trebui să asigure angajarea personalului pe o bază geografică cât mai largă posibil, dintre resortisanții tuturor statelor membre ale Uniunii Europene, însă fără a se rezerva posturi pentru resortisanții vreunui anumit stat membru. În acest scop și pentru a se soluționa dezechilibre semnificative posibile între naționalități în rândul funcționarilor, care nu sunt justificate de criterii obiective, ar trebui ca fiecărei instituții să i se dea posibilitatea de a adopta măsuri îndreptățite și corespunzătoare. Aceste măsuri nu ar trebui să conducă niciodată la folosirea altor criterii de recrutare decât cele bazate pe merit. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a măsurilor adecvate de către instituții.

⁽¹⁾ Avizul din 22 martie 2012 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 205, 12.7.2012, p. 1.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 2 iulie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 10 octombrie 2013.

⁽⁴⁾ Statutul funcționarilor Uniunii Europene, instituit prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 269/68 al Consiliului (JO L 56, 4.3.1968, p. 1).

- (6) Pentru a facilita recrutarea pe o bază geografică cât mai largă posibil, instituțiile ar trebui să depună toate eforturile pentru a sprijini educația multilingvă și multiculturală a copiilor membrilor personalului lor. Este de dorit ca o contribuție de către Uniune la finanțarea școlilor europene, stabilită de autoritatea bugetară în conformitate cu normele pertinente, să fie alocată de la bugetul Uniunii. Atunci când este necesar în interesul funcționării instituțiilor, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a le cere autorităților competente să reanalizeze amplasamentul unei școli europene noi.
- (7) Un obiectiv mai general ar trebui să fie optimizarea gestionării resurselor umane într-o funcție publică europeană caracterizată prin excelență, competență, independență, loialitate, imparțialitate și stabilitate, precum și prin diversitate culturală și lingvistică și condiții atractive de angajare.
- (8) Funcționarii ar trebui să efectueze o perioadă de probă de nouă luni. Atunci când ia decizia de a titulariza un funcționar, autoritatea împuternicită să facă numiri ar trebui să țină seama de raportul de evaluare a perioadei de probă întocmit la sfârșitul acesteia, precum și de conduita persoanei în cauză în raport cu obligațiile ce îi revin în conformitate cu Statutul funcționarilor. Dacă activitatea funcționarului aflat în perioada de probă se dovedește evident necorespunzătoare, ar trebui să existe posibilitatea întocmirii în orice moment a unui raport referitor la acesta. În caz contrar, raportul ar trebui întocmit exclusiv la sfârșitul perioadei de probă.
- (9) Pentru a se garanta că puterea de cumpărare a funcționarilor și a celorlalți agenți ai Uniunii Europene evoluează în paralel cu cea a funcționarilor publici din administrațiile centrale ale statelor membre, este esențial să se mențină principiul unui mecanism multianual de actualizare a remunerației, cunoscut sub denumirea de „metodă”, asigurându-se aplicarea acestuia până la sfârșitul anului 2023, cu o revizuire prevăzută la începutul anului 2022, incluzând totodată un mecanism de prelungire provizorie a metodei. De asemenea, pentru remedierea dificultăților întâlnite la aplicarea metodei în trecut, ar trebui prevăzută o metodă de actualizare anuală automată a tuturor salariilor, pensiilor și indemnizațiilor, incluzând o clauză de criză cu activare automată. În acest scop, sumele pertinente din cuprinsul Statutului funcționarilor și al Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene ar trebui înțelese ca cuantumuri de referință ce sunt supuse unei actualizări regulate și automate. Aceste sume actualizate ar trebui publicate de Comisie, în scop informativ, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*. Acest mecanism de actualizare ar trebui utilizat și în toate celelalte cazuri în care este prevăzută o actualizare.
- (10) Este important să se asigure calitatea datelor statistice utilizate pentru actualizarea remunerațiilor și a pensiilor.
- În conformitate cu principiul imparțialității, institutele naționale de statistică sau alte autorități corespunzătoare din statele membre ar trebui să colecteze datele la nivel național și să le transmită către Eurostat.
- (11) Avantajele potențiale ale aplicării metodei pentru funcționari și pentru ceilalți agenți ai Uniunii Europene ar trebui să fie contrabalansate prin reintroducerea sistemului unei „taxe”. La fel ca în cazul metodei, aplicarea taxei de solidaritate poate fi prelungită provizoriu. În condițiile actuale, pare a fi oportună o creștere a taxei de solidaritate față de nivelul prelevării speciale aplicate în perioada 2004-2012 și instituirea unei rate cu un caracter progresiv mai pronunțat. Scopul este de a ține seama de contextul economic și social deosebit de dificil din Uniune și de implicațiile acestuia asupra finanțelor publice din întreaga Uniune. Pentru a consolida finanțele publice din Uniune, inclusiv pe termen scurt, este necesar un efort rapid și deosebit de solidaritate din partea personalului instituțiilor Uniunii. O astfel de taxă de solidaritate ar trebui, în consecință, să se aplice tuturor funcționarilor și celorlalți agenți ai Uniunii cu începere de la 1 ianuarie 2014.
- (12) În concluziile sale din 8 februarie 2013 privind cadrul financiar multianual, Consiliul European a relevat că necesitatea de consolidare a finanțelor publice pe termen scurt, mediu și lung implică un efort deosebit din partea fiecărei administrații publice și a personalului aferent în vederea îmbunătățirii eficienței și eficacității și a adaptării la contextul economic în schimbare. Respectivul apel a reiterat, de fapt, obiectivul propunerii din 2011 a Comisiei de modificare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, care urmărea să asigure eficiența economică și admitea că provocările cu care se confruntă în prezent Uniunea Europeană necesită un efort deosebit din partea fiecărei administrații publice și a fiecărui membru al personalului acestora pentru a-și îmbunătăți eficiența și a se adapta la contextul economic și social european în schimbare. Mai mult, Consiliul European a solicitat, în cadrul reformei Statutului funcționarilor, ajustarea remunerațiilor și pensiilor întregului personal al instituțiilor Uniunii prin suspendarea metodei pe o perioadă de doi ani și reintroducerea noii taxe de solidaritate ca parte a reformei metodei salariale.
- (13) Având în vedere aceste concluzii și pentru a răspunde viitoarelor constrângeri bugetare, precum și în semn de solidaritate din partea funcției publice europene cu măsurile severe luate de statele membre ca rezultat al crizei financiare fără precedent și al contextului social și economic deosebit de dificil din statele membre și din Uniune în ansamblul ei, este necesar să se prevadă suspendarea metodei pe o perioadă de doi ani, pentru toate remunerațiile, pensiile și alocațiile funcționarilor, taxa de solidaritate urmând să se aplice în pofida acestei suspendări.

- (14) Schimbările demografice și evoluția structurii de vârstă a populației în cauză necesită creșterea vârstei de pensionare, însă sub rezerva unor măsuri tranzitorii aplicabile funcționarilor și celorlalți agenți ai Uniunii Europene care sunt deja în activitate. Aceste măsuri tranzitorii sunt necesare pentru a respecta drepturile dobândite de funcționarii care sunt deja în activitate și care au contribuit la fondul de pensii național pentru funcționarii Uniunii Europene. Vârsta de pensionare ar trebui să fie, de asemenea, mai flexibilă, facilitând angajaților continuarea voluntară a activității până la vârsta de 67 de ani și creând posibilitatea, în circumstanțe excepționale și cu condiții specifice, să se lucreze până la 70 de ani.
- (15) Dat fiind că sistemul de pensii al Uniunii Europene este în echilibru actuarial și că acest echilibru trebuie menținut atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, personalul angajat înainte de 1 ianuarie 2014 ar trebui să beneficieze de compensații pentru contribuția lor la sistemul de pensii prin intermediul unor măsuri tranzitorii, cum ar fi o rată ajustată de acumulare a pensiei pentru anii de serviciu efectuați după împlinirea vârstei legale de pensionare (stimulentul Barcelona), precum și prin aplicarea doar a unei jumătăți din reducerea aferentă pensionării anticipate între vârsta de 60 de ani și vârsta legală de pensionare.
- (16) Practica actuarială general acceptată impune utilizarea unei perioade de observații anterioare cuprinsă între 20 și 40 de ani pentru ratele dobânzii și creșterile salariale în vederea asigurării echilibrului sistemelor de pensii. Prin urmare, mediile mobile pentru ratele dobânzii și pentru creșterea salarială ar trebui majorate la 30 de ani, cu o perioadă de tranziție de șapte ani.
- (17) Consiliul a cerut Comisiei să efectueze un studiu și să prezinte propuneri adecvate cu privire la articolul 5 alineatul (4), anexa I, secțiunea A și articolul 45 alineatul (1) din Statutul funcționarilor pentru a stabili o legătură clară între responsabilități și grad, precum și pentru a asigura faptul că se acordă o pondere mai mare nivelului de responsabilități atunci când se compară meritele în contextul promovării.
- (18) Ținând seama de această cerere, este oportun ca promovarea într-un grad superior să fie condiționată de devotamentul personal, cultivarea abilităților și a competențelor, precum și de îndeplinirea unor sarcini a căror importanță justifică numirea funcționarului în gradul superior respectiv.
- (19) Evoluția carierei în grupele de funcții AD și AST ar trebui să fie restructurată în așa fel încât gradele cele mai înalte să fie rezervate unui număr limitat de funcționari care îndeplinesc sarcini cu cel mai înalt nivel de responsabilitate. În consecință, administratorii pot avansa numai până la gradul AD 12, dacă nu sunt numiți într-un post specific peste acest grad, iar gradele AD 13 și 14 ar trebui să fie rezervate pentru membrii personalului al căror rol atrage după sine responsabilități semnificative. În mod similar, funcționarii cu gradul AST 9 pot fi promovați la gradul AST 10 numai în conformitate cu procedura stabilită la articolul 4 și articolul 29 alineatul (1) din Statutul funcționarilor.
- (20) În vederea ajustării în continuare a structurilor de carieră în domeniile de activitate actuale ale personalului AST pentru a ține seama de diferențele niveluri de responsabilitate și ca o contribuție indispensabilă la limitarea cheltuielilor administrative, ar trebui introdusă o nouă grupă de funcții, „AST/SC” pentru personalul cu activități de secretariat și administrative. Salariile și ratele de promovare ar trebui să stabilească o corelare adecvată între nivelul de responsabilitate și nivelul de remunerare. Acest lucru va permite menținerea unei funcții publice europene stabile și cuprinzătoare. Comisia ar trebui să evalueze amploarea și efectele introducerii acestei noi grupe de funcții și să prezinte un raport în acest sens, ținând seama în mod special de situația femeilor, astfel încât să se asigure menținerea unei funcții publice europene stabile și cuprinzătoare.
- (21) Perioada de minimum doi ani de vechime în grad înainte de promovarea unui funcționar la gradul superior următor se menține, pentru a permite promovarea mai rapidă a celor cu performanțe mai bune. Fiecare instituție ar trebui să ia măsurile necesare pentru ca politicile sale interne în materie de resurse umane să facă uz de posibilitățile prevăzute în Statutul funcționarilor, pentru a le permite funcționarilor cu potențial ridicat și performanțe superioare să avanseze în carieră în mod corespunzător.
- (22) Timpul de lucru aplicat în instituții ar trebui să fie aliniat cu cel în vigoare în anumite state membre ale Uniunii Europene pentru a compensa reducerea personalului din instituții. Această aliniere ar trebui să țină cont de timpul de lucru aplicat în funcția publică din statele membre. Introducerea unui număr minim de ore de lucru pe săptămână va asigura faptul că personalul angajat în instituții poate face față volumului de muncă generat de obiectivele de politică ale Uniunii Europene, armonizând totodată condițiile de lucru din cadrul instituțiilor, în interesul solidarității în cadrul întregii funcții publice a Uniunii.
- (23) Măsurile de asigurare a unui program de lucru flexibil constituie un element esențial în cadrul unei administrații publice moderne și eficiente, deoarece permit condiții de lucru favorabile vieții de familie și asigură un echilibru adecvat între femei și bărbați în cadrul instituțiilor. Prin urmare, este necesar să se introducă în Statutul funcționarilor o trimitere explicită la măsurile respective.

- (24) Normele privind concediul aferent duratei călătoriei între locul de muncă și locul de origine și rambursarea anuală a cheltuielilor legate de această călătorie ar trebui să fie modernizate, raționalizate și corelate cu statutul de expatriat, pentru ca aplicarea lor să devină mai simplă și mai transparentă. În special, concediul anual aferent duratei călătoriei ar trebui să fie înlocuit de concediul pentru vizitarea țării de origine și limitat la cel mult două zile și jumătate.
- (25) În mod similar, ar trebui simplificate normele privind rambursarea cheltuielilor de mutare, pentru a facilita aplicarea acestora atât pentru administrație, cât și pentru personalul în cauză. În acest scop, ar trebui introduse plafoane pentru costuri care să țină seama de situația familială a funcționarului sau a agentului în cauză, precum și de costul mediu al mutării și al asigurării aferente mutării.
- (26) Unii membri ai personalului trebuie să efectueze frecvent delegații către celelalte locuri principale de desfășurare a activității instituțiilor lor. În prezent, normele privind delegațiile nu țin seama în mod adecvat de aceste situații. Prin urmare, aceste norme ar trebui să fie adaptate, pentru a permite, în astfel de cazuri, rambursarea costurilor de cazare pe baza unei sume forfetare.
- (27) Este de dorit ca condițiile de lucru ale personalului angajat în țări terțe să fie modernizate, eficientizându-le sub aspectul costurilor și generând, în același timp, economii în această direcție. Dreptul la concediu anual ar trebui ajustat și ar trebui prevăzută posibilitatea de a include o gamă mai largă de parametri pentru stabilirea indemnizației pentru condițiile de viață, fără să fie afectat obiectivul global de a genera economii de costuri. Condițiile de acordare a indemnizației de cazare ar trebui revizuite, pentru a se ține mai bine cont de condițiile locale și pentru diminuarea sarcinii administrative.
- (28) Este necesar să se prevadă un cadru mai flexibil pentru încadrarea în muncă a agenților contractuali. Prin urmare, instituțiile Uniunii ar trebui să poată angaja agenți contractuali pentru o perioadă maximă de șase ani, pentru a îndeplini sarcini sub supravegherea funcționarilor sau a agenților temporari. În plus, în timp ce marea majoritate a funcționarilor vor fi în continuare recrutați pe baza unor concursuri generale, instituțiile ar trebui să fie autorizate să organizeze concursuri interne care, în mod excepțional și cu îndeplinirea unor condiții specifice, ar putea fi deschise agenților contractuali.
- (29) Ar trebui să se prevadă norme tranzitorii care să permită aplicarea treptată a noilor norme și măsuri, garantând, totodată, respectarea drepturilor dobândite și a așteptărilor legitime ale personalului angajat înainte de intrarea în vigoare a acestor modificări ale Statutului funcționarilor.
- (30) Împreună cu ceilalți membri ai personalului cărora li aplică Statutul funcționarilor, personalul agențiilor beneficiază de sistemul de pensii al Uniunii. În prezent, agențiile care se autofinanțează în întregime plătesc contribuțiile angajatorului la acest sistem. Din rațiuni de transparență bugetară și de echilibrare a distribuției sarcinilor, agențiile finanțate parțial din bugetul general al Uniunii Europene ar trebui să plătească partea respectivă din contribuțiile angajatorului ce corespunde raportului dintre, pe de o parte, veniturile agenției fără subvențiile de la bugetul general al Uniunii Europene și, pe de altă parte, veniturile sale totale. Întrucât ar putea fi necesară adaptarea normelor relevante privind colectarea taxelor de către agenții, această dispoziție nouă ar trebui să se aplice doar de la 1 ianuarie 2016. Atunci când este cazul, Comisia ar trebui să prezinte propuneri pentru adaptarea acestor norme.
- (31) În vederea asigurării simplificării și a coerenței politicii privind personalul, normele adoptate de Comisie pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor ar trebui să se aplice, prin analogie, și agenților. Cu toate acestea, pentru a se garanta faptul că se ține seama, dacă este cazul, de situația specifică a agențiilor, acestea ar trebui să aibă dreptul de a solicita Comisiei autorizația de a adopta norme de punere în aplicare care derogă de la cele adoptate de Comisie sau de a nu aplica deloc normele Comisiei.
- (32) Ar trebui să fie creat și administrat de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene un registru care să cuprindă toate normele adoptate în vederea punerii în aplicare a Statutului funcționarilor. Acest registru, care poate fi consultat de toate instituțiile, agențiile și statele membre, va asigura transparența și va promova aplicarea consecventă a Statutului funcționarilor.
- (33) În vederea armonizării și clarificării normelor privind adoptarea dispozițiilor de punere în aplicare și având în vedere natura lor internă și administrativă, este oportun să se confere competențele decizionale relevante autorității împuternicite să facă numiri și autorității autorizate să încheie contracte.
- (34) Având în vedere numărul mare de agenți temporari din cadrul agențiilor și necesitatea de a defini o politică de personal coerentă, este necesar să se creeze o nouă categorie de agenți temporari și să se stabilească norme specifice pentru această categorie.
- (35) Comisia ar trebui să monitorizeze în continuare situația bugetară a sistemului comun de asigurări de sănătate și să ia toate măsurile necesare în cazul unui dezechilibru structural al sistemului.

(36) Articolul 15 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene dispune comunicarea anumitor date ale funcționarilor și ale altor agenți către guvernele statelor membre.

(37) În vederea realizării obiectivelor prevăzute în Statutul funcționarilor, competența de a adopta acte legislative în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei, în special în ceea ce privește anumite aspecte legate de condițiile de muncă. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Statutul funcționarilor Uniunii Europene se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1d se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În sensul alineatului (1), se consideră că o persoană are un handicap în cazul în care are o deficiență fizică, mentală, intelectuală sau senzorială de lungă durată care, în interacțiune cu diverse obstacole, poate afecta negativ participarea deplină și efectivă a persoanei respective la viața socială, într-o măsură egală cu a semenilor. Deficiența se stabilește în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 33.

Se consideră că o persoană cu handicap îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 28 litera (e) în cazul în care, în urma efectuării unor aranjamente rezonabile, poate îndeplini principalele funcții ale postului respectiv.

Prin „aranjamente rezonabile” în raport cu principalele funcții ale postului se înțeleg măsurile adecvate luate, în funcție de necesități, pentru a permite unei persoane cu handicap să aibă acces la un post, să exercite atribuțiile aferente acestuia sau să avanseze în funcție ori să beneficieze de formare profesională, cu excepția cazului în care astfel de măsuri i-ar impune o povară disproporționată angajatorului.

Principiul egalității de tratament nu împiedică autoritățile de numire din instituții să mențină sau să adopte măsuri prin care se oferă o serie de avantaje specifice care să faciliteze desfășurarea de către persoanele cu handicap a unei activități profesionale sau să elimine ori să compenseze dezavantajele survenite în cariera acestora.”;

2. La articolul 1e, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Funcționarii în activitate au acces la măsuri cu caracter social, inclusiv la măsurile specifice de reconciliere a vieții profesionale cu cea de familie, adoptate de instituții, și la serviciile prestate de organele cu caracter social menționate la articolul 9. Foștii funcționari pot avea acces la măsuri specifice limitate cu caracter social.”;

3. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Posturile reglementate de Statutul funcționarilor se clasifică, în funcție de natura și importanța funcțiilor la care se raportează, într-o grupă de funcții de administratori (denumită în continuare «AD»), o grupă de funcții de asistenți (denumită în continuare «AST») și o grupă de funcții de secretari și personal administrativ (denumită în continuare «AST/SC»).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Grupa de funcții AD cuprinde douăsprezece grade, corespunzătoare funcțiilor de conducere, de concepție și de studiu, precum și funcțiilor de natură lingvistică sau științifică. Grupa de funcții AST cuprinde unsprezece grade, corespunzătoare funcțiilor de natură executivă și tehnică. Grupa de funcții AST/SC cuprinde șase grade, corespunzătoare funcțiilor administrative și de secretariat.”;

(c) la alineatul (3) litera (a), după cuvintele „pentru grupa de funcții AST” se inserează cuvintele „și grupa de funcții AST/SC”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Un tabel care prezintă diferențele posturi tip este prevăzut în anexa I secțiunea A. Pe baza tabelului respectiv, autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții poate defini mai detaliat funcțiile și atribuțiile care corespund fiecărui post tip, după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor.”;

4. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

(1) O schemă de personal anexată la secțiunea din buget aferentă fiecărei instituții stabilește numărul de posturi pentru fiecare grad și fiecare grupă de funcții.

(2) Fără a aduce atingere principiului promovării bazate pe merit, enunțat la articolul 45, această schemă garantează faptul că, pentru fiecare instituție, numărul de posturi vacante pentru fiecare grad din schema de personal la data de 1 ianuarie a fiecărui an corespunde numărului de funcționari în activitate încadrați în gradul inferior la data de 1 ianuarie a anului anterior, înmulțit cu coeficienții stabiliți în anexa I secțiunea B pentru gradul respectiv. Acești coeficienți se aplică pe o bază cincinală medie începând cu 1 ianuarie 2014.

(3) Coeficienții stabiliți în anexa I secțiunea B fac obiectul raportului menționat la articolul 113.

(4) Punerea în aplicare a dispozițiilor referitoare la grupa de funcții AST/SC și a dispozițiilor tranzitorii prevăzute la articolul 31 din anexa XIII, luând în considerare evoluția nevoilor în materie de personal cu atribuții de secretariat și administrative în toate instituțiile, precum și evoluția posturilor permanente și temporare din grupele de funcții AST și AST/SC face obiectul raportului menționat la articolul 113.”;

5. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1a), se instituie în cadrul fiecărei instituții:

- un comitet pentru personal, împărțit eventual în secțiuni corespunzătoare fiecărui loc de repartizare a personalului;
 - una sau mai multe comisii paritare, după caz, în funcție de numărul funcționarilor din locurile de repartizare;
 - una sau mai multe comisii de disciplină, după caz, în funcție de numărul funcționarilor din locurile de repartizare;
 - unul sau mai multe comitete consultative paritare pentru incompetență profesională, după caz, în funcție de numărul funcționarilor din locurile de repartizare;
 - un comitet pentru rapoarte de evaluare, dacă este necesar;
 - o comisie privind invaliditatea;
- care exercită atribuțiile prevăzute de prezentul Statut.”;

(b) alineatul (1a) se înlocuiește cu următorul text:

„(1a) În vederea punerii în aplicare a anumitor dispoziții ale prezentului Statut al funcționarilor, se poate institui, pentru două sau mai multe instituții, o comisie paritară comună. Celelalte comisii și comitete menționate la alineatul (1) și comisia de disciplină pot fi instituite ca organisme comune de către două sau mai multe agenții.”;

(c) la alineatul (2), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Agențiile pot deroga de la dispozițiile articolului 1 din anexa II privind participarea la comitetele pentru personal pentru a ține seama de structura lor de personal. Agențiile pot decide să nu desemneze membri supleanți în cadrul comisiei paritare sau al comisiilor paritare prevăzute la articolul 2 din anexa II.”;

6. La articolul 10 primul paragraf a doua teză, cuvântul „instituții” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

7. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Funcționarul este obligat să își exercite atribuțiile și să se comporte ținând seama numai de interesele Uniunii; Acesta nici nu solicită, nici nu acceptă instrucțiuni din partea vreunui guvern, autorități, organizații sau persoane din afara instituției sale. Funcționarul îndeplinește atribuțiile care îi sunt încredințate în mod obiectiv și imparțial și cu respectarea datoriei sale de loialitate față de Uniune.

Fără permisiunea autorității împuternicite să facă numiri, funcționarul nu poate accepta, din partea unui guvern sau a oricărei alte surse din afara instituției de care aparține, titluri onorifice, decorații, favoruri, cadouri ori remunerații, indiferent de natura acestora, cu excepția cazului în care acestea îi sunt acordate pentru servicii prestate fie înainte de numirea sa, fie în cursul unui concediu special pentru serviciu militar sau alt serviciu național și cu privire la un astfel de serviciu.

Înainte de a recruta un funcționar, autoritatea împuternicită să facă numiri verifică dacă vreun interes personal al candidatului ar putea să-i afecteze independența sau dacă există orice alt conflict de interese. În acest scop, candidatul informează autoritatea împuternicită să facă numiri, printr-un formular special, cu privire la orice conflict de interese real sau potențial. În astfel de cazuri, autoritatea împuternicită să facă numiri ia act de aceasta, într-un aviz motivat corespunzător. Dacă este necesar, autoritatea împuternicită să facă numiri ia măsurile menționate la articolul 11a alineatul (2).

Prezentul articol se aplică prin analogie funcționarilor care se întorc dintr-un concediu pentru interese personale.”;

8. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

După încetarea raporturilor de muncă, funcționarul are îndatorirea să respecte obligația de a avea un comportament integru și discret în ceea ce privește acceptarea anumitor funcții sau avantaje.

Funcționarul care dorește să exercite o activitate profesională, remunerată sau nu, în termen de doi ani de la data încetării raporturilor de muncă, notifică instituția cu privire la aceasta prin intermediul unui formular special. În cazul în care activitatea respectivă are legătură cu activitatea exercitată de persoana interesată în decursul ultimilor trei ani de activitate și poate fi incompatibilă cu interesele legitime ale instituției, autoritatea împuternicită să facă numiri poate, în funcție de interesul serviciului, fie să îi interzică funcționarului să exercite activitatea respectivă, fie să condiționeze exercitarea activității respective de respectarea oricăror condiții pe care le consideră adecvate. După consultarea comisiei paritare, autoritatea împuternicită să facă numiri își comunică decizia în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii notificării. La expirarea acestui termen, lipsa unei notificări se consideră a constitui o decizie implicită de acceptare.

În cazul foștilor funcționari din gradele superioare, conform definiției din normele de aplicare, autoritatea împuternicită să facă numiri le interzice, în principiu, pentru o perioadă de 12 luni de la părăsirea funcției, să se implice în activități de lobby sau de reprezentare față de personalul instituției în care au lucrat anterior, în contul afacerii, al clienților sau al angajatorilor lor, în probleme pentru care au fost responsabili în ultimii trei ani de serviciu.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (*), toate instituțiile publice anual informății referitoare la aplicarea paragrafului al treilea, printre care și o listă a cazurilor evaluate.

(*) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).”;

9. Articolul 18 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Toate drepturile cu privire la orice scrieri sau alte opere ale unui funcționar realizate în exercitarea atribuțiilor sale reprezintă proprietatea Uniunii Europene, în cazul în

care scrierile sau operele respective se referă la activitățile acesteia, sau, în cazul în care scrierile sau operele în cauză se referă la activitățile Comunității Europene a Energiei Atomice, proprietatea acestei comunități. Uniunea sau, după caz, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice are dreptul să dobândească în mod obligatoriu drepturile de autor corespunzătoare operelor în cauză.”;

10. Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

În cadrul procedurilor judiciare, funcționarul are obligația de a nu dezvălui, fără o autorizare din partea autorității împuternicite să facă numiri, sub nici un motiv, informații care i-au fost aduse la cunoștință în exercitarea atribuțiilor sale. Autorizarea îi este refuzată numai în cazul în care acest lucru este impus de interesele Uniunii, iar refuzul nu poate atrage consecințe de natură penală pentru funcționarul în cauză. Funcționarul are această obligație și după încetarea raporturilor de muncă.

Dispozițiile primului paragraf nu se aplică funcționarului sau fostului funcționar care depune mărturie în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene sau în fața comisiei de disciplină a unei instituții, într-un caz care privește un agent sau un fost agent al Uniunii Europene.”;

11. La articolul 21a se adaugă următorul alineat:

„(3) Un funcționar care își informează superiorii cu privire la ordine pe care le consideră nereglementare sau susceptibile să dea naștere unor dificultăți grave, nu va suferi niciun prejudiciu din această cauză.”;

12. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22c

În conformitate cu articolele 24 și 90, fiecare instituție instituie o procedură pentru reclamațiile depuse de funcționari cu privire la modul în care au fost tratați după exercitarea sau ca urmare a exercitării de către aceștia a obligațiilor care le incumbă în temeiul articolului 22a sau 22b. Instituția în cauză se asigură că reclamațiile în cauză sunt tratate în mod confidențial și, atunci când circumstanțele justifică acest lucru, înainte de expirarea termenelor stabilite la articolul 90.

Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții stabilește norme interne *inter alia* cu privire la:

- informarea funcționarilor menționați la articolul 22a alineatul (1) sau la articolul 22b cu privire la tratarea chestiunilor raportate de aceștia,
- protecția intereselor legitime ale acestor funcționari și a vieții lor private, și

— procedura de tratare a reclamațiilor menționată la primul paragraf din prezentul articol.”;

13. La articolul 26a, cuvintele „fiecare instituție” se înlocuiesc cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale fiecărei instituții”;

14. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Recrutarea trebuie să vizeze asigurarea angajării funcționarilor cu cel mai înalt nivel de competență, eficiență și integritate, recrutați pe o bază geografică cât mai largă posibil dintre resortisanții statelor membre ale Uniunii. Niciun post nu poate fi rezervat resortisanților unui anumit stat membru.

Principiul egalității cetățenilor Uniunii permite fiecărei instituții să adopte măsuri corespunzătoare în urma constatării unui dezechilibru semnificativ între naționalitățile funcționarilor care nu se justifică prin criterii obiective. Aceste măsuri corespunzătoare trebuie să fie justificate și nu pot avea niciodată drept rezultat alte criterii de recrutare decât cele bazate pe merit. Înainte de adoptarea acestor măsuri corespunzătoare, autoritatea împuternicită să facă numiri a instituției în cauză adoptă dispoziții generale de punere în aplicare a prezentului paragraf, în conformitate cu articolul 110.

După o perioadă de trei ani începând de la 1 ianuarie 2014, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a celui de-al doilea paragraf.

Pentru a facilita recrutarea pe o bază geografică cât mai largă posibil, instituțiile depun toate eforturile pentru a sprijini educația multilingvă și multiculturală a copiilor membrilor personalului lor.”;

15. La articolul 29, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În vederea ocupării posturilor vacante dintr-o instituție, autoritatea împuternicită să facă numiri, analizează în primul rând:

(a) posibilitățile de ocupare a unui post prin:

(i) transfer sau

(ii) numire în conformitate cu articolul 45a sau

(iii) promovare

în cadrul instituției;

(b) dacă au fost primite cereri de transfer din partea unor funcționari având același grad în alte instituții și/sau

(c) dacă postul vacant nu poate fi ocupat prin posibilitățile menționate la literele (a) și (b), dacă să ia în considerație listele de candidați eligibili în sensul articolului 30, după caz, ținând seama de dispozițiile pertinente referitoare la candidații eligibili din anexa III și/sau

(d) dacă să organizeze un concurs intern în instituție, care să fie deschis numai pentru funcționari și agenți temporari, în sensul definiției de la articolul 2 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene;

ori să urmeze procedura de concurs pe bază de dosare, pe bază de examene sau atât pe bază de dosare, cât și de examene. Procedura de concurs este stabilită în anexa III.

Această procedură poate fi inițiată și în vederea constituirii unei rezerve pentru recrutări ulterioare.

Menținând principiul de recrutare a mării majorități a funcționarilor pe baza unor concursuri generale, autoritatea împuternicită să facă numiri poate decide, prin derogare de la litera (d) și numai în cazuri excepționale, să organizeze, în cadrul instituției, un concurs intern care să fie deschis și agenților contractuali, în sensul definiției de la articolele 3a și 3b din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene. Această categorie de personal este supusă restricțiilor cu privire la această posibilitate conform articolului 82 alineatul (7) din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene și cu privire la sarcinile specifice pe care au fost abilitați să le îndeplinească ca agenți contractuali.”;

16. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Pentru fiecare concurs, autoritatea împuternicită să facă numiri numește un juriu de selecție. Acesta stabilește lista de candidați eligibili.

Autoritatea împuternicită să facă numiri selectează de pe această listă candidatul sau candidații pe care îi numește în posturile vacante.

Acești candidați au acces la informații adecvate privind posturile vacante corespunzătoare publicate de instituții și agenții.”;

17. La articolul 31 alineatul (2) primul paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 29 alineatul (2), funcționarii sunt recrutați exclusiv în gradele SC 1 - SC 2, AST 1 - AST 4 sau AD 5 - AD 8.”;

18. La articolul 32 paragraful al treilea, cuvântul „instituție” se înlocuiește cu „autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții”.

19. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34

(1) Orice funcționar este obligat să efectueze o perioadă de probă de nouă luni înainte de a putea fi titularizat în funcție. Decizia de titularizare a unui funcționar se bazează pe raportul menționat la alineatul (3) și pe elementele aflate la dispoziția autorității împuternicite să facă numiri referitoare la conduita funcționarului aflat în perioada de probă în raport cu titlul II.

Atunci când, în cursul perioadei de probă, funcționarul este împiedicat să își exercite atribuțiile pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună, ca urmare a unei boli, a concediului de maternitate menționat la articolul 58 sau a unui accident, autoritatea împuternicită să facă numiri poate prelungi perioada de probă cu o perioadă corespunzătoare. Durata totală a perioadei de probă nu poate în nici un caz să depășească 15 luni.

(2) În cazul în care activitatea funcționarului aflat în perioada de probă se dovedește, în mod evident, necorespunzătoare, poate fi întocmit oricând înainte de încheierea perioadei de probă un raport asupra activității sale.

Raportul respectiv se aduce la cunoștința funcționarului în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris, în termen de opt zile lucrătoare. Raportul și observațiile sunt transmise imediat de către superiorul ierarhic al funcționarului aflat în perioada de probă autorității împuternicite să facă numiri, care primește, în termen de trei săptămâni, avizul comitetului paritar pentru rapoarte de evaluare, privind măsurile ulterioare. Autoritatea împuternicită să facă numiri poate decide concedierea funcționarului aflat în perioada de probă înainte de încheierea perioadei de probă, cu un preaviz de o lună, sau poate decide transferul funcționarului într-un alt departament pentru perioada rămasă din perioada de probă.

(3) Cu cel puțin o lună înainte de terminarea perioadei de probă, se întocmește un raport de evaluare a capacității funcționarului aflat în perioada de probă de a exercita atribuțiile pe care le presupune funcția sa, precum și a

eficienței și conduitei sale în serviciu. Raportul respectiv se aduce la cunoștința funcționarului în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris în termen de opt zile lucrătoare.

În cazul în care raportul respectiv recomandă concedierea sau, în situații excepționale, prelungirea perioadei de probă în conformitate cu alineatul (1), raportul și observațiile sunt transmise de îndată de către superiorul ierarhic al funcționarului aflat în perioada de probă autorității împuternicite să facă numiri, care consultă, în termen de trei săptămâni, comitetul paritar pentru rapoarte de evaluare privind măsurile ulterioare.

Funcționarul aflat în perioada de probă a cărui activitate sau conduită nu s-a dovedit a fi corespunzătoare pentru a fi titularizat pe post este concediat.

(4) Cu excepția cazului în care are posibilitatea să reia, fără întârziere, o activitate profesională în altă parte, funcționarul aflat în perioada de probă care este concediată beneficiază de o indemnizație egală cu salariul său de bază pe trei luni în cazul în care a efectuat mai mult de un an de serviciu, respectiv o indemnizație egală cu salariul său de bază pe două luni în cazul în care a efectuat peste șase luni de serviciu sau egală cu salariul său de bază pe o lună în cazul în care a efectuat mai puțin de șase luni de serviciu.

(5) Alineatele (2), (3) și (4) nu se aplică funcționarilor care demisionează înainte de încheierea perioadei de probă.”;

20. La articolul 35 se adaugă următoarea literă:

„(g) concediu în interesul serviciului”;

21. La articolul 37 litera (b) a doua liniuță, cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

22. Articolul 40 se modifică după cum urmează:

(a) următorul alineat se introduce:

„(1a) Articolul 12b continuă să se aplice în cursul perioadei de concediu pentru interese personale. Permisia prevăzută la articolul 12b nu se acordă unui funcționar în scopul angajării într-o activitate profesională, remunerată sau nu, care implică activități de lobby sau de reprezentare față de instituția sa și care ar putea conduce la un conflict real sau potențial cu interesele legitime ale instituției.”;

(b) la alineatul (2) al doilea paragraf, cuvintele „cincisprezece ani” se înlocuiesc cu „12 ani”;

(c) la alineatul (2), al treilea paragraf se modifică după cum urmează:

(i) punctul (ii) se înlocuiește cu următorul text:

„(ii) să își urmeze soțul, la rândul său funcționar sau alt agent al Uniunii, obligat, ca urmare a atribuțiilor sale, să își stabilească domiciliul la o asemenea distanță de locul de repartizare al funcționarului în cauză încât stabilirea domiciliului conjugal comun în acel loc ar constitui, pentru persoana în cauză, un impediment în exercitarea atribuțiilor sale; sau”;

(ii) se adaugă următorul punct:

„(iii) să își ajute soțul, o rudă pe linie ascendentă sau descendentă, un frate sau o soră, în cazul unei boli grave sau unui handicap grav, atestate medical.”;

23. Articolul 42a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 42a

Pentru fiecare copil, funcționarul are dreptul, fără a beneficia de salariul de bază, la un concediu pentru creșterea copilului de cel mult șase luni, care va fi luat în primii doisprezece ani de la nașterea sau adopția copilului. Durata concediului poate fi dublată în cazul familiilor monoparentale recunoscute ca atare în temeiul dispozițiilor generale de punere în aplicare adoptate de autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții, precum și pentru părinții care au în grijă copii cu handicap sau boli grave, recunoscute de medicul instituției. Durata minimă a fiecărei perioade de concediu este de o lună.

Pe perioada concediului pentru creșterea copilului, funcționarul își menține afilierea la sistemul de asigurări sociale, continuă să dobândească drepturi de pensie și își păstrează dreptul la alocația pentru creșterea copilului, precum și la alocația școlară. De asemenea, își păstrează postul și are în continuare dreptul la avansare într-o treaptă superioară sau la promovare în grad. Concediul poate fi luat sub forma unei încetări totale a activității sau a unei reduceri a acesteia la jumătate de normă. În cazul concediului pentru creșterea copilului luat sub forma unei reduceri a activității la jumătate de normă, perioada maximă prevăzută la primul paragraf se dublează. Pe perioada concediului pentru creșterea copilului, funcționarul are dreptul la o indemnizație lunară de 911,73 EUR sau de 50 % din această sumă în cazul reducerii activității la jumătate de normă, dar nu poate presta nici o altă activitate remunerată. Contribuția la sistemul de asigurări sociale prevăzută la articolele 72 și 73 este suportată în întregime de instituție și se calculează pe baza salariului de bază al funcționarului. Cu toate acestea, în cazul concediului pentru creșterea copilului

luat sub forma unei reduceri a activității la jumătate de normă, prezenta dispoziție se aplică doar pentru diferența dintre salariul de bază integral și salariul de bază redus proporțional. Pentru partea din salariul de bază plătită efectiv, contribuția funcționarului se calculează aplicând aceleași procentaje ca în cazul în care și-ar exercita activitatea cu normă întreagă.

Indemnizația lunară se ridică la 1 215,63 EUR sau la 50 % din această sumă în cazul unui concediu sub forma unei reduceri la jumătate de normă a activității pentru familiile monoparentale și părinții care au în întreținere copii cu handicap sau cu o boală gravă atestată de medicul consultant, menționați la primul paragraf, precum și pe timpul primelor trei luni ale concediului pentru creșterea copilului, atunci când concediul este luat de tată în timpul concediului de maternitate sau de oricare dintre părinți imediat după concediul de maternitate, respectiv în timpul concediului de adopție sau imediat după acesta.

Concediul pentru creșterea copilului poate fi prelungit cu o perioadă suplimentară de șase luni, însă indemnizația nu poate depăși 50 % din suma menționată la al doilea paragraf. În cazul familiilor monoparentale menționate la primul paragraf, concediul pentru creșterea copilului poate fi prelungit cu o perioadă suplimentară de douăsprezece luni, însă indemnizația nu poate depăși 50 % din suma menționată la al treilea paragraf.

Sumele indicate la prezentul articol se ajustează în aceleași condiții ca și remunerația.”;

24. În titlul III capitolul 2 se adaugă următoarea secțiune:

„Secțiunea 7

Concediu în interesul serviciului

Articolul 42c

Cel mai devreme cu cinci ani înainte de împlinirea vârstei de pensionare, un funcționar cu o vechime în serviciu de cel puțin zece ani poate fi trimis, printr-o decizie a autorității împuternicite să facă numiri, în concediu în interesul serviciului pentru nevoi organizaționale legate de dobândirea unor noi competențe în cadrul instituțiilor.

Numărul total de funcționari trimiși în concediu în interesul serviciului în fiecare an nu poate depăși 5 % din numărul funcționarilor din toate instituțiile care au ieșit la pensie în cursul anului precedent. Numărul total astfel calculat se alocă fiecărei instituții în funcție de numărul său de funcționari la data de 31 decembrie a anului precedent. Rezultatul unei astfel de alocări se rotunjește în fiecare instituție la numărul întreg imediat superior.

Un astfel de concediu nu constituie o măsură disciplinară.

Durata concediului corespunde, în principiu, cu perioada rămasă până când funcționarul împlinește vârsta de pensionare. În situații excepționale, autoritatea împuternicită să facă numiri poate totuși hotărî să pună capăt concediului și să reintegreze funcționarul.

Atunci când împlinește vârsta de pensionare, funcționarul trimis în concediu în interesul serviciului este pensionat în mod automat.

Concediul în interesul serviciului este reglementat de următoarele norme:

- (a) pe postul ocupat de funcționar poate fi numit un alt funcționar;
- (b) un funcționar aflat în concediu în interesul serviciului nu are dreptul la avansare într-o treaptă superioară sau la promovare în grad.

Un funcționar astfel trimis în concediu beneficiază de o indemnizație calculată în conformitate cu anexa IV.

La cererea funcționarului, indemnizația este supusă contribuțiilor la sistemul de pensii, calculate pe baza respectivei indemnizații. În acest caz, vechimea în muncă acumulată în calitate de funcționar aflat în concediu în interesul serviciului este luată în considerare la calcularea numărului de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii, în sensul articolului 2 din anexa VIII.

Indemnizația nu este supusă vreunui coeficient corector.”;

25. Articolul 43 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 43

Competența, eficiența și conduita în serviciu ale fiecărui funcționar fac obiectul unui raport anual, potrivit prevederilor autorității împuternicite să facă numiri a fiecărei instituții, în conformitate cu articolul 110. Respectivul raport specifică dacă nivelul performanțelor funcționarului a fost satisfăcător sau nu. Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții adoptă dispoziții care prevăd dreptul la contestație, în cadrul procedurii de evaluare, drept care trebuie exercitat înaintea depunerii unei plângeri în conformitate cu articolul 90 alineatul (2).

Începând cu gradul AST 5, raportul poate conține, de asemenea, un aviz care să indice, pe baza activității prestate, dacă funcționarul în cauză are sau nu potențialul necesar pentru a exercita atribuții de administrator.

Raportul este adus la cunoștința funcționarului. Acesta are dreptul de a formula orice observații pe care le consideră pertinente.”;

26. Articolul 44 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 44

Funcționarul cu o vechime de doi ani într-o treaptă a gradului său accede în mod automat la treapta următoare a gradului respectiv, cu excepția cazului în care performanța sa a fost evaluată ca nesatisfăcătoare în ultimul raport anual, conform dispozițiilor articolului 43. Un funcționar avansează în treapta următoare a gradului după cel mult patru ani, cu excepția cazului în care se aplică procedura stabilită la articolul 51 alineatul (1).

Funcționarul numit șef de unitate, director sau director general în același grad beneficiază retroactiv, de la data numirii în noul post, de o avansare în treapta următoare din gradul respectiv, cu condiția să își fi îndeplinit noile atribuții în mod satisfăcător, în sensul articolului 43, în primele nouă luni de la data numirii. Această avansare într-o treaptă superioară comportă o majorare a salariului lunar de bază egală cu procentajul aferent avansării din prima în a doua treaptă a fiecărui grad. În cazul în care valoarea majorării este inferioară acestui procentaj sau în cazul în care funcționarul se află deja pe ultima treaptă a gradului, acesta are dreptul la o majorare a salariului de bază care să îi permită să beneficieze de majorarea de la prima la a doua treaptă până la intrarea în vigoare a următoarei promovări.”;

27. Articolul 45 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Promovarea se acordă printr-o decizie a autorității împuternicite să facă numiri, ținând seama de dispozițiile articolului 6 alineatul (2). Cu excepția cazului în care se aplică procedura prevăzută la articolul 4 și articolul 29 alineatul (1), funcționarii pot fi promovați numai dacă ocupă un post care corespunde unuia dintre posturile tip prevăzute în anexa I secțiunea A, în gradul imediat superior. Promovarea presupune numirea funcționarului în gradul superior din grupa de funcții în care este încadrat. Promovarea se face exclusiv prin selecție din rândul funcționarilor care au cel puțin doi ani de vechime în gradul respectiv, după o analiză comparativă a meritelor funcționarilor eligibili pentru promovare. Atunci când efectuează analiza comparativă a meritelor, autoritatea împuternicită să facă numiri ia în considerare în special rapoartele de evaluare a funcționarilor, utilizarea, în exercitarea atribuțiilor lor, a altor limbi decât limba a cărei cunoaștere aprofundată au dovedit-o în conformitate cu articolul 28 litera (f) și nivelul responsabilităților exercitate.”;

(b) la alineatul (2) prima teză, cuvintele „articolul 55 din Tratatul privind Uniunea Europeană” se înlocuiesc cu „articolul 55 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană”;

(c) la alineatul (2) a doua teză, cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

28. Articolul 45a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) primul paragraf, cuvintele „rapoartelor de evaluare periodice ale acestora” se înlocuiesc cu „rapoartelor lor anuale”;

(b) la alineatul (5), cuvintele „Fiecare instituție” se înlocuiesc cu „Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții”;

29. La articolul 48 paragraful al treilea, cuvintele „grupa de funcții AST” se înlocuiesc cu „grupele de funcții AST și AST/SC”;

30. La articolul 50 al optulea paragraf, cuvintele „55 de ani” se înlocuiesc cu „58 de ani”;

31. Articolul 51 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 51

(1) Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții definește procedurile de identificare, gestionare și soluționare a cazurilor de incompetență profesională în timp util și într-o manieră adecvată.

La adoptarea dispozițiilor interne, autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții respectă următoarele cerințe:

(a) un funcționar care, după trei rapoarte anuale consecutive nesatisfăcătoare astfel cum se prevede în articolul 43, nu realizează nici un progres în privința competenței sale profesionale, este retrogradat cu un grad. În cazul în care următoarele două rapoarte anuale evidențiază în continuare o performanță nesatisfăcătoare, funcționarul este concediat;

(b) orice propunere de retrogradare sau concediere a unui funcționar expune motivele pe care se întemeiază și este adusă la cunoștința funcționarului în cauză. Propunerea autorității împuternicite să facă numiri este transmisă comitetului consultativ paritar prevăzut la articolul 9 alineatul (6).

(2) Funcționarul are dreptul de a obține dosarul personal complet și de a face copii după toate documentele relevante pentru procedură. Funcționarul dispune de cel puțin 15 zile și cel mult 30 de zile de la data primirii propunerii, pentru a-și pregăti apărarea. Acesta poate să fie asistat de o persoană aleasă de el. Funcționarul își poate prezenta observațiile în scris. Acesta este audiat de comitetul consultativ paritar. Funcționarul poate, de asemenea, cita martori.

(3) Instituția este reprezentată în fața comitetului consultativ paritar de către un funcționar împuternicit în acest sens de autoritatea împuternicită să facă numiri. Acest funcționar beneficiază de aceleași drepturi ca și funcționarul în cauză.

(4) Pe baza propunerii menționate la alineatul (1) litera (b) și ținând seama, după caz, de declarațiile scrise și orale ale funcționarului în cauză și ale martorilor, comitetul consultativ paritar adoptă, cu majoritate de voturi, un aviz motivat indicând măsurile pe care le consideră adecvate având în vedere faptele constatate la cererea sa. Acest aviz este transmis autorității împuternicite să facă numiri și funcționarului în cauză în termen de două luni de la data sesizării comitetului. Președintele nu participă la votul asupra deciziilor comitetului, cu excepția cazului în care acestea privesc aspecte procedurale sau în caz de egalitate de voturi.

(5) Funcționarul concediat din motive de incompetență are dreptul la o indemnizație lunară pentru concediere egală cu salariul lunar de bază al unui funcționar de gradul AST 1 prima treaptă, pe perioada indicată la alineatul (6). Funcționarul are, de asemenea, dreptul la alocațiile familiale prevăzute la articolul 67, pe aceeași perioadă. Alocația pentru locuință se calculează pe baza salariului lunar de bază al unui funcționar de gradul AST 1, în conformitate cu articolul 1 din anexa VII.

Funcționarul care își prezintă demisia după inițierea procedurii menționate la alineatele (1) și (2) sau care are deja dreptul la plata imediată a pensiei fără reducere nu are dreptul la indemnizația în cauză. În cazul în care este îndreptățit la plata ajutorului de șomaj în temeiul unui regim național de șomaj, cuantumului respectivului ajutor de șomaj se deduce din indemnizația menționată.

(6) Perioada în care se efectuează plățile menționate la alineatul (5) este stabilită după cum urmează:

(a) atunci când vechimea în serviciu a funcționarului în cauză este mai mică de cinci ani la data luării deciziei de concediere, aceasta este de trei luni;

(b) atunci când vechimea în serviciu a funcționarului în cauză este de cel puțin cinci ani, dar e mai mică de 10 ani, aceasta este de șase luni;

(c) atunci când vechimea în serviciu a funcționarului în cauză este de cel puțin 10 ani, dar mai mică de 20 de ani, aceasta este de nouă luni;

(d) atunci când vechimea în serviciu a funcționarului în cauză este de cel puțin 20 de ani, aceasta este de 12 luni.

(7) Funcționarul retrogradat din motive de incompetență profesională poate solicita, la încheierea unui termen de șase ani, ca orice mențiune a acestei măsuri să fie eliminată din dosarul său personal.

(8) Funcționarul în cauză are dreptul la rambursarea cheltuielilor rezonabile suportate din proprie inițiativă în cursul procedurii, inclusiv a onorariilor datorate unui apărător din afara instituției, atunci când procedura prevăzută la prezentul articol se încheie fără să se fi luat decizia de concediere sau retrogradare.”;

32. Articolul 52 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 52

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 50, funcționarul este pensionat:

(a) fie din oficiu, în ultima zi a lunii în cursul căreia acesta împlinește vârsta de 66 de ani,

(b) fie la cererea sa, în ultima zi a lunii în cursul căreia a fost depusă cererea, în cazul în care acesta a împlinit vârsta de pensionare sau are o vârstă cuprinsă între 58 de ani și vârsta de pensionare și îndeplinește condițiile impuse pentru acordarea unei pensii cu plată imediată, în conformitate cu articolul 9 din anexa VIII. Articolul 48 paragraful al doilea teza a doua se aplică prin analogie.

Cu toate acestea, la cererea sa și atunci când autoritatea împuternicită să facă numiri consideră că acest lucru este justificat în interesul serviciului, funcționarul poate rămâne în activitate până la vârsta de 67 de ani sau, în mod excepțional, până la 70 de ani, caz în care acesta este pensionat din oficiu în ultima zi a lunii în cursul căreia împlinește vârsta respectivă.

Atunci când autoritatea împuternicită să facă numiri decide să autorizeze continuarea activității unui funcționar după împlinirea vârstei de 66 de ani, autorizarea respectivă se acordă pe o durată de maximum un an. Aceasta poate fi prelungită la cererea funcționarului.”;

33. Articolul 55 se modifică după cum urmează:

(a) paragrafele se numerotează și devin alineate;

(b) la al doilea paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Timpul de lucru săptămânal normal este cuprins între 40 și 42 de ore, orarul zilei de lucru fiind stabilit de autoritatea împuternicită să facă numiri”;

(c) la al treilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții adoptă normele de aplicare a prezentului alineat, după consultarea comitetului pentru personal.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(4) Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții poate introduce dispoziții pentru programe de lucru flexibile. În temeiul acestor dispoziții, funcționarilor cu gradul AD/AST9 sau superior nu li acordă zile lucrătoare întregi. Aceste dispoziții nu se aplică funcționarilor cărora li se aplică articolul 44 al doilea paragraf. Acești funcționari își gestionează timpul de lucru în acord cu superiorii lor.”;

34. La articolul 55a, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Funcționarii au dreptul la autorizație în următoarele cazuri:

(a) pentru a se ocupa de un copil aflat în întreținere cu vârsta mai mică de 9 ani,

(b) pentru a se ocupa de un copil aflat în întreținere cu vârsta cuprinsă între 9 și 12 ani, în cazul în care reducerea timpului de lucru nu depășește 20 % din timpul normal de lucru,

(c) pentru a se ocupa de un copil aflat în întreținere până când acesta împlinește vârsta de 14 ani, în cazul în care funcționarul este părinte singur,

(d) în caz de dificultăți grave, pentru a se ocupa de un copil aflat în întreținere până când acesta împlinește vârsta de 14 ani, în cazul în care reducerea timpului de muncă nu depășește 5 % din timpul normal de lucru. În acest caz, primele două alineate ale articolului 3 din anexa IVa nu se aplică. În cazul în care ambii părinți lucrează în serviciul Uniunii, numai unul dintre ei are dreptul la o astfel de reducere,

- (e) pentru a se ocupa de un soț, de o rudă în linie ascendentă sau descendentă, de un frate sau de o soră care suferă de o boală gravă sau are un handicap grav,
- (f) pentru a urma o formare profesională complementară, sau
- (g) începând cu vârsta de 58 de ani, în cursul ultimilor trei ani înainte de a împlini vârsta de pensionare.

Atunci când funcționarul solicită autorizația de a-și exercita activitatea cu normă redusă pentru a urma o formare profesională complementară sau în cursul ultimilor trei ani înainte de a împlini vârsta de pensionare, dar nu înainte de vârsta de 58 de ani, autoritatea împuternicită să facă numiri poate respinge cererea sau poate amâna data intrării în vigoare a autorizației doar în cazuri excepționale și din motive legate de un interes imperativ al serviciului.

Atunci când acest drept se exercită în vederea îngrijirii soțului, a unei rude pe linie ascendentă sau descendentă, a unui frate sau a unei surori care suferă de o boală gravă sau are un handicap grav ori pentru a urma o formare complementară, durata cumulată a perioadelor de exercitare a activității cu normă redusă nu poate depăși cinci ani pe durata carierei funcționarului.”;

35. La articolul 56, paragraful al treilea se înlocuiește cu următorul text:

„În conformitate cu anexa VI, orele suplimentare lucrate de funcționarii încadrați în grupa de funcții SC gradele 1 – 6 și în grupa de funcții AST gradele 1 – 4 le dau acestora dreptul la un concediu compensatoriu sau, în cazul în care cerințele serviciului nu permit acordarea concediului compensatoriu în perioada de două luni următoare celei în care au fost lucrate orele suplimentare, la acordarea unei indemnizații.”;

36. La articolul 56a, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„După consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112, categoriile de funcționari care pot beneficia de astfel de indemnizații, condițiile de acordare a acestora, precum și ratele acestor indemnizații.”;

37. La articolul 56b, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„După consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112, categoriile de funcționari care pot beneficia de astfel de indemnizații, condițiile de acordare a acestora, precum și ratele acestor indemnizații.”;

38. La articolul 56c, paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„După consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112, categoriile de funcționari care pot beneficia de astfel de indemnizații speciale, condițiile de acordare a acestora, precum și ratele acestor indemnizații speciale.”;

39. La articolul 57 primul paragraf, cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

40. Articolul 58 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 58

În afara concediilor prevăzute la articolul 57, femeile însărcinate au dreptul, pe baza prezentării unui certificat medical, la un concediu de 20 de săptămâni. Concediul începe cel mai devreme cu șase săptămâni înainte de data probabilă a nașterii menționată în certificat și se încheie cel mai devreme la 14 săptămâni după data nașterii. În cazul unei nașteri multiple sau premature sau în cazul nașterii unui copil cu handicap sau cu o boală gravă, durata concediului este de 24 de săptămâni. În sensul prezentei dispoziții, nașterea prematură este nașterea care are loc înainte de sfârșitul celei de-a treizeci și patra săptămâni de sarcină.”;

41. Articolul 61 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 61

Listele sărbătorilor legale se stabilesc de comun acord de către autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor Uniunii după consultarea Comitetului pentru statutul funcționarilor.”;

42. Articolul 63 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 63

Remunerația funcționarilor se exprimă în euro. Aceasta se plătește în moneda țării în care funcționarul își exercită atribuțiile sau în euro.

Remunerația plătită în altă monedă decât euro se calculează pe baza cursului de schimb utilizat la execuția bugetului general al Uniunii Europene la data de 1 iulie a anului respectiv.

Cursurile de schimb se actualizează în fiecare an cu efect retroactiv, la data actualizării anuale a remunerațiilor prevăzute la articolul 65.”;

43. Articolul 64 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 64

Remunerației funcționarului exprimate în euro, după deducerea reținerilor obligatorii menționate în prezentul Statut sau în regulamentele adoptate pentru punerea lui în aplicare, i aplică un coeficient corector mai mare, mai mic sau egal cu 100 %, în funcție de condițiile de viață din diferite locuri de repartizare.

Coeficienții corectori se instituie, se suprimă sau se actualizează anual în conformitate cu anexa XI. La actualizare, toate valorile sunt considerate valori de referință. Comisia publică valorile actualizate, în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.

Nu se aplică nici un coeficient corector în Belgia și Luxemburg, având în vedere rolul special de referință al acestor două locuri de desfășurare a activității, ca sedii principale și origine ale majorității instituțiilor europene.”;

44. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

(1) Remunerațiile funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene se actualizează în fiecare an, ținând seama de politica economică și socială a Uniunii. Se iau în considerare în special eventuala majorare a salariilor din funcția publică din statele membre și necesitățile de recrutare. Actualizarea remunerațiilor se realizează în conformitate cu anexa XI. Această actualizare are loc înainte de sfârșitul fiecărui an în lumina unui raport pregătit de Comisie pe baza datelor statistice elaborate de Oficiul de Statistică al Uniunii Europene în acord cu institutele naționale de statistică din statele membre; datele statistice reflectă situația la 1 iulie în fiecare dintre statele membre. Raportul respectiv include date legate de impactul bugetar asupra remunerațiilor și pensiilor funcționarilor Uniunii. Acesta se transmite Parlamentului European și Consiliului.

Sumele prevăzute la articolul 42a al doilea și al treilea paragraf, articolele 66 și 69, articolul 1 alineatul (1), articolul 2 alineatul (1), articolul 3 alineatele (1) și (2), articolul 4 alineatul (1), articolul 7 alineatul (2), articolul 8 alineatul (2), articolul 10 alineatul (1) din anexa VII și articolul 8 alineatul (2) din anexa XIII și la fostul articol 4a din anexa VII care urmează să fie actualizate în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) din anexa XIII, sumele prevăzute la articolul 24 alineatul (3), articolul 28a alineatul

(3) al doilea paragraf, articolul 28a alineatul (7), articolele 93 și 94, articolul 96 alineatul (3) al doilea paragraf, articolul 96 alineatul (7) și articolele 133, 134 și 136 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, sumele prevăzute la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CECO, CEE, Euratom) nr. 300/76 al Consiliului (*) și coeficientul pentru sumele prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 260/68 al Consiliului (**) se actualizează anual în conformitate cu anexa XI. Comisia publică sumele actualizate în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, în scop de informare.

(2) În cazul unei modificări substanțiale a costului vieții, sumele menționate la alineatul (1) și coeficienții corectori menționați la articolul 64 se actualizează în conformitate cu anexa XI. Comisia publică valorile actualizate și coeficienții corectori, în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.

(3) Sumele prevăzute la alineatul (1) și coeficienții corectori prevăzuți la articolul 64 sunt considerați a fi sume și coeficienți corectori a căror valoare reală la un moment dat se actualizează fără a se recurge la un alt act legislativ.

(4) Fără a aduce atingere articolului 3 alineatele (5) și (6) din anexa XI, nu se efectuează niciuna dintre actualizările prevăzute la alineatele (1) și (2) în anii 2013 și 2014.

(*) Regulamentul (CECO, CEE, Euratom) nr. 300/76 al Consiliului din 9 februarie 1976 de stabilire a categoriilor de beneficiari care au dreptul la indemnizații pentru muncă neîntreruptă sau în schimburi, a condițiilor de acordare și a cuantumului acestor indemnizații (JO L 38, 13.2.1976, p. 1).

(**) Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 260/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a condițiilor și a procedurii de aplicare a impozitului stabilit în beneficiul Comunităților Europene (JO L 56, 4.3.1968, p. 8. Ediție specială în limba română, capitolul 1, volumul 8, p. 165-167).”

45. Articolul 66 se modifică după cum urmează:

(a) teza introductivă a primului paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru fiecare grad și treaptă ale grupelor de funcții AD și AST, salariile lunare de bază sunt cele prevăzute în următorul tabel:”;

(b) se adaugă următorul text:

„Pentru fiecare grad și treaptă ale grupei de funcții AST/SC, salariile lunare de bază sunt cele prevăzute în următorul tabel:

Grad	Treaptă				
	1	2	3	4	5
SC 6	4 349,59	4 532,36	4 722,82	4 854,21	4 921,28
SC 5	3 844,31	4 005,85	4 174,78	4 290,31	4 349,59
SC 4	3 397,73	3 540,50	3 689,28	3 791,92	3 844,31
SC 3	3 003,02	3 129,21	3 260,71	3 351,42	3 397,73
SC 2	2 654,17	2 765,70	2 881,92	2 962,10	3 003,02
SC 1	2 345,84	2 444,41	2 547,14	2 617,99	2 654,17”

46. Articolul 66a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 66a

(1) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE, Euratom, CECS) nr. 260/68 și pentru a se ține cont, fără a aduce atingere articolului 65 alineatul (3), de aplicarea metodei de actualizare a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor, de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2023 se aplică o măsură provizorie privind remunerațiile plătite de Uniune personalului în activitate, denumită „taxă de solidaritate”.

(2) Rata taxei de solidaritate, care se aplică bazei definite la alineatul (3), este de 6 %. Pentru funcționarii de gradul AD 15 treapta 2 sau de un nivel superior rata este, însă, de 7 %.

(3) (a) Baza de calcul a taxei de solidaritate este salariul de bază utilizat pentru calcularea remunerației, după deducerea:

(i) contribuțiilor la sistemele de asigurări sociale și de pensie, precum și a impozitului datorat, înainte de taxa de solidaritate, de un funcționar încadrat în același grad și treaptă care nu are persoane în întreținere în sensul articolului 2 din anexa VII, și

(ii) a unei sume egale cu salariul de bază al unui funcționar din gradul AST 1 treapta 1.

(b) Elementele luate în considerare la stabilirea bazei de calcul a taxei de solidaritate se exprimă în euro și sunt supuse unui coeficient corector de 100.

(4) Taxa de solidaritate se deduce lunar prin reținere la sursă; veniturile astfel obținute se înscriu în rubrica venituri a bugetului general al Uniunii Europene.”;

47. Articolul 67, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Alocația pentru creșterea copilului poate fi dublată printr-o decizie specială și motivată a autorității împuternicite să facă numiri luate pe baza documentelor medicale care atestă un handicap fizic sau o boală de lungă durată a copilului în cauză care necesită cheltuieli ridicate din partea funcționarului.”;

48. Articolul 72 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) primul paragraf prima teză și la alineatul (1) al treilea paragraf, cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

(b) la alineatul (2), cuvintele „până la vârsta de 63 de ani” se înlocuiesc cu „până la vârsta de pensionare”;

(c) la alineatul (2a) punctele (i) și (ii), cuvintele „înainte de vârsta de 63 de ani” se înlocuiesc cu „la vârsta de pensionare”;

(d) la alineatul (2b), cuvintele „gradului 1” se înlocuiesc cu cuvintele „gradului AST 1”;

49. La articolul 73 alineatul (1), cuvântul „instituțiile” se înlocuiește cu expresia „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

50. La articolul 76a a doua teză, cuvântul „instituții” se înlocuiește cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

51. Articolul 77 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 77

Funcționarul care are o vechime în serviciu de cel puțin 10 ani are dreptul la pensie pentru limită de vârstă. Cu toate acestea, el are dreptul la pensia respectivă fără să se aplice condiția privind vechimea în serviciu în cazul în care a

depășit vârsta de pensionare, în cazul în care nu a putut fi reintegrat în cursul unei perioade de disponibilizare sau în caz de pensionare în interesul serviciului.

Valoarea maximă a pensiei pentru limită de vârstă este stabilită la 70 % din ultimul salariu de bază aferent ultimului grad în care a fost încadrat funcționarul timp de cel puțin un an. Pentru fiecare an de activitate calculat în conformitate cu articolul 3 din anexa VIII se acordă funcționarului 1,80 % din acel ultim salariu de bază.

Cu toate acestea, în cazul funcționarilor care au exercitat atribuții pe lângă o persoană care îndeplinea un mandat prevăzut de Tratatul privind Uniunea Europeană sau de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, președintele ales al unei instituții sau al unui organ al Uniunii sau președintele ales al unuia dintre grupurile politice ale Parlamentului European, drepturile de pensie corespunzătoare numărului de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii în care a exercitat atribuțiile menționate anterior se calculează pe baza ultimului salariu de bază primit în timpul exercitării atribuțiilor menționate în cazul în care acest salariu de bază este mai mare decât salariul luat în considerare drept referință în acest scop în sensul paragrafului al doilea al prezentului articol.

Valoarea pensiei pentru limită de vârstă nu poate fi mai mică de 4 % din minimumul de subzistență pentru fiecare an de muncă.

Vârsta de pensionare este 66 de ani.

Vârsta de pensionare este evaluată la fiecare cinci ani, începând cu 1 ianuarie 2014, pe baza unui raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu. Raportul analizează în special evoluția vârstei de pensionare pentru funcționarii publici din statele membre și evoluția speranței de viață a funcționarilor din instituții.

Dacă este cazul, Comisia prezintă o propunere de modificare a vârstei de pensionare, în concordanță cu concluziile raportului respectiv, acordând o atenție specială evoluțiilor din statele membre.”;

52. Articolul 78 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 78

În condițiile prevăzute la articolele 13-16 din anexa VIII, funcționarul are dreptul la o prestație de invaliditate atunci când este afectat de o invaliditate permanentă considerată totală care îl pune în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile corespunzătoare unui post din grupa sa de funcții.

Articolul 52 se aplică prin analogie beneficiarilor unei prestații de invaliditate. În cazul în care beneficiarul unei prestații de invaliditate se pensionează înainte de a împlini vârsta de 66 de ani fără să fi atins rata maximă a drepturilor de pensie, se aplică normele generale privind pensia pentru limită de vârstă. Nivelul pensiei pentru limită de

vârstă se bazează pe salariul aferent încadrării, în grad și treaptă, a funcționarului la data la care a devenit invalid.

Rata prestației de invaliditate este stabilită la 70 % din ultimul salariu de bază al funcționarului. Totuși, această prestație nu poate fi mai mică decât minimumul de subzistență.

Prestația de invaliditate este supusă contribuției la sistemul de pensii, calculată pe baza prestației menționate anterior.

Atunci când invaliditatea rezultă în urma unui accident survenit în timpul sau cu ocazia exercitării atribuțiilor sale, în urma unei boli profesionale, în urma unui act de abnegație înfăptuit în interes public sau în urma faptului că și-a riscat propria viață pentru a salva viața unei alte persoane, prestația de invaliditate nu poate fi mai mică de 120 % din minimumul de subzistență. În aceste cazuri instituția sau organismul menționat la articolul 1b suportă în întregime contribuția la sistemul de pensii.”;

53. La articolul 80, al șaselea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Drepturile prevăzute la primul, al doilea și al treilea paragraf se aplică în cazul decesului unui fost funcționar care beneficiază de o indemnizație în temeiul articolului 50 din statut, al articolului 5 din Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului (*), al articolului 3 din Regulamentul (Euratom, CECO, CEE) nr. 2530/72 al Consiliului (**), sau al articolului 3 din Regulamentul (CECO, CEE, Euratom) nr. 1543/73 al Consiliului (***), precum și în cazul decesului unui fost funcționar al cărui raport de muncă a încetat înaintea împlinirii vârstei de pensionare și care solicitase ca acordarea pensiei sale pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice care urmează lunii în cursul căreia ar fi împlinit vârsta de pensionare.

(*) Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului of 29 februarie 1968 privind Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Europene și de instituire a măsurilor speciale provizorii aplicabile funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1. Ediție specială în limba română: capitolul 1, volumul 8, p. 12).

(**) Regulamentul (Euratom, CECO, CEE) nr. 2530/72 al Consiliului din 4 decembrie 1972 de introducerea măsurilor speciale și provizorii aplicabile recrutării funcționarilor Comunităților Europene ca urmare a aderării de noi state membre, și de încheiere a activității funcționarilor Comunităților respective (JO L 272, 5.12.1972, p. 1.).

(***) Regulamentului (CECO, CEE, Euratom) nr. 1543/73 al Consiliului din 4 iunie 1973 de introducerea măsurilor speciale provizorii aplicabile funcționarilor Comunităților Europene remunerați din fondurile de cercetare și investiții (JO L 155, 11.6.1973, p. 1.);

54. Articolul 81a alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) la litera (b), cuvintele „vârsta de 65 ani” se înlocuiesc cu „vârsta de 66 de ani”;

(b) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) în cazul decesului unui fost funcționar al cărui raport de muncă a încetat înainte de a împlini vârsta de pensionare și care solicitase ca acordarea pensiei sale pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice care urmează lunii în cursul căreia ar fi împlinit vârsta de pensionare, valoarea pensiei pentru limită de vârstă la care la care ar fi avut dreptul persoana în cauză la vârsta de pensionare, dacă ar fi rămas în viață, sumă la care se adaugă, respectiv din care se deduc elementele prevăzute la litera (b)”;

(c) la litera (e), cuvintele „o indemnizație fie în temeiul articolului 41 sau al articolului 50” se înlocuiesc cu „o indemnizație fie în temeiul articolului 41, 42c sau 50”;

55. La articolul 82, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care remunerația este actualizată în conformitate cu articolul 65 alineatul (1), aceeași actualizare se aplică și pensiilor.”;

56. La articolul 83 alineatul (1), al doilea paragraf se elimină;

57. Articolul 83a alineatele (2), (3), (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Agențiile care nu primesc subvenții din bugetul general al Uniunii Europene varsă la bugetul menționat cuantumul total al contribuțiilor necesare finanțării sistemului de pensii. Începând cu 1 ianuarie 2016, agențiile care sunt parțial finanțate din acest buget varsă cota parte din contribuțiile angajatorilor care corespunde raportului dintre veniturile agenției fără subvenția de la bugetul general al Uniunii Europene și veniturile totale ale agenției.

(3) Echilibrul sistemului de pensii se asigură prin vârsta de pensionare și rata contribuțiilor la sistem. La evaluarea actuarială cincinală conform anexei XII, rata contribuției la sistemul de pensii se actualizează pentru a asigura echilibrul sistemului.

(4) Comisia prezintă în fiecare an o versiune actualizată a evaluării actuariale menționate la alineatul (3), în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din anexa XII. Atunci când se demonstrează că există o diferență de cel puțin 0,25 puncte între rata în vigoare a contribuției și rata

necesară menținerii echilibrului actuarial, rata se actualizează în conformitate cu normele stabilite în anexa XII.

(5) În sensul alineatelor (3) și (4) din prezentul articol, se actualizează cifra de referință stabilită la articolul 83 alineatul (2). Comisia publică rata actualizată a contribuției astfel calculate, în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.”;

58. Titlul VIII se elimină;

59. Articolul 110 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 110

(1) Dispozițiile generale de aplicare a prezentului Statut al funcționarilor se adoptă de autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții, după consultarea Comitetului pentru personal și a Comitetului pentru Statutul funcționarilor.

(2) Normele de punere în aplicare adoptate de către Comisie în vederea aplicării prezentului Statut al funcționarilor, inclusiv dispozițiile generale de aplicare menționate la alineatul (1), se aplică, prin analogie, agențiilor. În acest scop, Comisia informează agențiile în legătură cu orice astfel de norme de punere în aplicare imediat după adoptare.

Aceste norme de punere în aplicare intră în vigoare în ceea ce privește agențiile după nouă luni de la intrarea lor în vigoare în ceea ce privește Comisia sau după nouă luni de la data la care Comisia a comunicat agențiilor adoptarea respectivelor norme de punere în aplicare, oricare dintre aceste date este ulterioară. Fără a aduce atingere dispozițiilor precedente, o agenție poate decide, de asemenea, că aceste norme de punere în aplicare urmează să intre în vigoare la o dată anterioară.

Prin derogare, o agenție poate trimite spre aprobare Comisiei, înainte de expirarea termenului de nouă luni menționat în prezentul alineat al doilea paragraf și după consultarea Comitetului pentru personal, norme de punere în aplicare diferite de cele adoptate de Comisie. În aceleași condiții, o agenție poate solicita acordul Comisiei de a nu aplica unele dintre aceste norme de punere în aplicare. În acest din urmă caz, Comisia poate, în loc de a accepta sau de a respinge cererea, să solicite agenției să prezinte spre aprobare normele de punere în aplicare diferite de cele adoptate de Comisie.

Termenul de nouă luni menționat în prezentul alineat al doilea paragraf se suspendă de la data la care agenția solicită acordul Comisiei până la data la care Comisia își exprimă poziția.

De asemenea, o agenție poate să trimită Comisiei spre aprobare, după consultarea Comitetului său pentru personal, norme de punere în aplicare care privesc alte aspecte decât normele de punere în aplicare adoptate de Comisie.

În sensul adoptării normelor de punere în aplicare, agențiile sunt reprezentate de consiliul de administrație sau de un organism echivalent la care se face referire în actul Uniunii de instituire a respectivei agenții.

(3) În sensul adoptării de norme de comun acord între instituții, agențiile nu sunt asimilate instituțiilor. Cu toate acestea, Comisia consultă agențiile înainte de adoptarea acestor norme.

(4) Normele de punere în aplicare a Statutului funcționarilor, inclusiv dispozițiile generale de aplicare menționate la alineatul (1), precum și normele adoptate de comun acord de către autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor sunt aduse la cunoștința personalului.

(5) Aplicarea prezentului Statut al funcționarilor face obiectul unei consultări periodice între departamentele administrative ale instituțiilor și agenții. Agențiile sunt reprezentate împreună în cadrul acestor consultări, în conformitate cu reguli stabilite de comun acord între ele.

(6) Curtea de Justiție a Uniunii Europene administrează un registru al normelor adoptate de autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții pentru aplicarea prezentului Statut al funcționarilor și al normelor adoptate de către agenții în măsura în care acestea derogă de la regulile adoptate de Comisie, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (2), incluzând eventualele modificări ale acestora. Instituțiile și agențiile au acces direct la acest registru și au dreptul deplin de a-și modifica propriile norme. Statele membre au acces direct la registru. În plus, o dată la trei ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind normele adoptate de autoritatea împuternicită cu numirile ale fiecărei instituții pentru aplicarea prezentului Statut al funcționarilor.”;

60. Se adaugă următoarele articole:

„Articolul 111

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 112 privind anumite aspecte

referitoare la condițiile de muncă, anumite aspecte legate de punerea în aplicare a normelor privind remunerarea și sistemul de securitate socială.

Articolul 112

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 56a, 56b și 56c din Statutul funcționarilor, la articolul 13 alineatul (3) din anexa VII și la articolul 9 din anexa XI la acesta, precum și la articolele 28a alineatul (11) și 96 alineatul (11) din Regimul aplicabil celorlalți agenți este conferită Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată, începând cu 1 ianuarie 2014.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 56a, 56b și 56c din Statutul funcționarilor, la articolul 13 alineatul (3) din anexa VII și la articolul 9 din anexa XI la acesta, precum și la articolele 28a alineatul (11) și 96 alineatul (11) din Regimul aplicabil celorlalți agenți poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia de revocare produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 56a, 56b și 56c din Statutul funcționarilor, al articolului 13 alineatul (3) din anexa VII sau al articolului 9 din anexa XI la acesta, sau al articolului 28a alineatul (11) sau al articolului 96 alineatul (11) din Regimul aplicabil celorlalți agenți intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 113

Până la 31 decembrie 2020, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului privind evaluarea funcționării prezentului Statut al funcționarilor.”;

61. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) secțiunea A se înlocuiește cu următorul text:

„A. **Posturi tip în fiecare grupă de funcții, după cum se menționează la articolul 5 alineatul (4)**

1. Grupa de funcții AD

Director General	AD 15 - AD 16
Director	AD 14 - AD 15
Consilier sau echivalent	AD 13- AD 14
Șef de unitate sau echivalent	AD 9 - AD 14
Administrator	AD 5 - AD 12

2. Grupa de funcții AST

Asistent cu experiență Efectuează activități administrative, tehnice sau de formare profesională care necesită un grad înalt de autonomie și își asumă responsabilități semnificative în ceea ce privește gestionarea personalului, execuția bugetului sau coordonarea politică	AST 10 – AST 11
Asistent Efectuează activități administrative, tehnice sau de formare profesională care necesită un anumit grad de autonomie, în special cu privire la punerea în aplicare a reglementărilor sau a instrucțiunilor generale sau ca asistent personal al unui membru al instituției, al șefului de cabinet privat al unui membru sau al unui director general (adjunct) sau al unui înalt funcționar de grad echivalent.	AST 1 – AST 9

3. Grupa de funcții AST/SC

Secretar/angajat administrativ Efectuează atribuții de birou și de secretariat, de administrare a biroului și alte atribuții echivalente care necesită un anumit grad de autonomie (*)	SC 1 – SC 6
---	-------------

(*) Numărul de posturi de aprozi parlamentari din Parlamentul European nu poate depăși 85.;

(b) secțiunea B se înlocuiește cu următorul text:

„B. **Coefficienții de multiplicare de referință destinați echivalării**

1. Coeficienții de multiplicare de referință destinați echivalării carierelor medii în grupele de funcții AD și AST:

Grad	Asistenți	Administratori
13	—	15 %
12	—	15 %
11	—	25 %
10	20 %	25 %
9	8 %	25 %
8	25 %	33 %
7	25 %	36 %
6	25 %	36 %
5	25 %	36 %
4	33 %	—
3	33 %	—
2	33 %	—
1	33 %	—

2. Coeficienții de multiplicare de referință destinați echivalării carierelor medii în grupa de funcții AST/SC:

Grad	Secretari/angajați administrativi
SC 6	—
SC 5	12 %
SC 4	15 %
SC 3	17 %
SC 2	20 %
SC 1	25 %”

62. Anexa II se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 1 primul paragraf a doua teză, cuvântul „instituția” se înlocuiește cu „autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții”;

(b) articolul 1 al doilea paragraf a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Cu toate acestea, autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții poate decide că urmează să fie determinate condițiile pentru alegere în conformitate cu preferința personalului instituției, astfel cum aceasta a fost exprimată într-un referendum”;

- (c) la articolul 1 al patrulea paragraf, cuvintele „celor două grupe de funcții” se înlocuiesc cu „celor trei grupe de funcții”;
- (d) la articolul 2 al doilea paragraf prima liniuță, cuvintele „al treilea paragraf” se elimină;
63. Articolul unic din anexa IV se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1) al doilea paragraf, cuvintele „vârsta de 63 ani” se înlocuiesc cu „vârsta de 66 de ani”;
- (b) la alineatul (1), al treilea paragraf se elimină;
- (c) în ultimul rând din tabelul de la alineatul (3), cuvintele „de la 59 la 64” se înlocuiesc cu „de la 59 la 65”;
- (d) la alineatul (4) al patrulea paragraf, cuvintele „vârsta de 63 ani” se înlocuiesc cu „vârsta de 66 de ani”.
64. Anexa IVa se modifică după cum urmează:
- (a) la articolul 1 paragraful al doilea, cuvintele „articolul 55a alineatul (2) litera (e)” se înlocuiesc cu „articolul 55a alineatul (2) litera (g)”;
- (b) la articolul 4 primul paragraf, cuvintele „funcționarul cu vârsta de peste 55 de ani autorizat să își desfășoare activitatea cu jumătate de normă pentru pregătirea retragerii la pensie” se înlocuiesc cu „funcționarul autorizat, în conformitate cu articolul 55a alineatul (2) litera (g) din Statutul funcționarilor, să lucreze cu jumătate de normă”;
65. Anexa V se modifică după cum urmează:
- (a) articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:
- „Articolul 6
- În afară de concediul anual, funcționarului i se poate acorda, la cerere, un concediu special. În special, cazurile menționate mai jos dau dreptul la acest concediu, în limitele următoare:
- căsătoria funcționarului: patru zile;
 - mutarea funcționarului: până la două zile;
 - boală gravă a soțului: până la trei zile;
 - decesul soțului: patru zile;
- boală gravă a unei rude pe linie ascendentă: până la două zile;
- decesul unei rude pe linie ascendentă: două zile;
- căsătoria unui copil: două zile;
- nașterea unui copil: 10 zile, care trebuie luate pe durata celor 14 săptămâni ulterioare nașterii;
- nașterea unui copil cu handicap sau cu o boală gravă: douăzeci de zile, care trebuie luate în cursul celor 14 săptămâni ulterioare nașterii;
- decesul soției în cursul concediului de maternitate: un număr de zile care corespunde perioadei rămase din concediul de maternitate; în cazul în care soția nu este funcționar, durata rămasă a concediului de maternitate se stabilește prin aplicarea, prin analogie, a dispozițiilor articolului 58 din statut;
- boala gravă a unui copil: până la două zile;
- boală foarte gravă a unui copil atestată de un medic sau spitalizarea unui copil în vârstă de cel mult 12 ani: până la cinci zile;
- decesul unui copil: patru zile;
- adopția unui copil: 20 de săptămâni; 24 de săptămâni în cazul adopției unui copil cu handicap:
- Fiecare copil adoptat dă dreptul la o singură perioadă de concediu special, care se poate împărți între părinții adoptivi în cazul în care ambii sunt funcționari. Concediul se acordă doar în cazul în care soțul funcționarului exercită cel puțin o activitate remunerată cu jumătate de normă. În cazul în care soțul funcționarului nu lucrează în instituțiile Uniunii și beneficiază de un concediu similar, se deduce un număr corespunzător de zile din drepturile funcționarului.
- Autoritatea împuternicită să facă numiri poate, dacă este necesar, să acorde un concediu special suplimentar în cazul în care legislația internă a țării în care are loc procedura de adopție și care nu este țara în care este angajat funcționarul care adoptă impune șederea unuia sau a ambilor părinți adoptivi în țara respectivă.
- Se acordă un concediu special de 10 zile în cazul în care funcționarul nu are dreptul la concediul special total de 20 sau de 24 de săptămâni în temeiul primei teze de la prezenta liniuță; acest concediu suplimentar nu se acordă decât o singură dată pentru fiecare copil adoptat.

În afară de aceasta, instituția poate acorda un concediu special în caz de perfecționare profesională, în limita prevăzută în programul de perfecționare profesională stabilit de instituție în aplicarea articolului 24a din statut.

De asemenea, concediul special poate fi acordat funcționarilor în mod excepțional, în cazul unor activități profesionale excepționale care depășesc cadrul obligațiilor normale ale unui funcționar. Acest tip de concediu special se acordă în termen de maximum trei luni după ce autoritatea împuternicită să facă numiri a luat o decizie privind caracterul excepțional al activității funcționarului.

În sensul prezentului articol, partenerul necăsătorit al unui funcționar este considerat soț al acestuia în cazul în care sunt îndeplinite primele trei condiții prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din anexa VII.

În cazul în care se acordă concediu special în conformitate cu prezenta secțiune, numărul de zile de concediu aferent duratei călătoriei se stabilește prin decizie specială, ținând cont de necesitățile specifice.”;

(b) articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Funcționarii care au dreptul la indemnizația de expatriere sau de reședință în afara țării de origine au dreptul la două zile și jumătate de concediu suplimentar pe an pentru a-și vizita țara de origine.

Primul paragraf se aplică funcționarilor al căror loc de repartizare este situat pe teritoriul statelor membre. În cazul în care locul de muncă se găsește în afara acestui teritoriu, durata concediului pentru vizită în țara de origine se stabilește prin decizie specială, în funcție de necesități.”;

66. Anexa VI se modifică după cum urmează:

(a) articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

În limitele stabilite la articolul 56 din Statutul funcționarilor, orele suplimentare efectuate de funcționarii cu gradul SC 1 - SC 6 sau AST 1 - AST 4 dau dreptul la compensare sau la remunerare după cum urmează:

(a) fiecare oră suplimentară dă dreptul la compensare prin acordarea unei ore și jumătate de timp liber; cu toate acestea, în cazul în care ora suplimentară este efectuată între orele 22.00 și 7.00 sau într-o zi de duminică ori de sărbătoare legală, aceasta se compensează prin acordarea a două ore de timp liber; la acordarea timpului liber compensatoriu se ține seama de cerințele de serviciu și de preferințele funcționarului în cauză;

(b) în cazul în care cerințele serviciului nu au permis această compensare în perioada de două luni următoare celei în care au fost lucrate orele suplimentare, autoritatea împuternicită să facă numiri autorizează remunerarea orelor suplimentare necompensate cu 0,56 % din salariul de bază lunar pentru fiecare oră suplimentară, pe baza elementelor stabilite la litera (a);

(c) pentru a obține compensarea sau remunerarea unei ore suplimentare, este necesar ca perioada lucrată suplimentar să fi fost mai lungă de 30 de minute.”;

(b) articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Fără a se aduce atingere dispozițiilor anterioare ale prezentei anexe, orele suplimentare efectuate de anumite grupuri de funcționari cu gradul SC 1 - SC 6 și AST 1 - AST 4 care lucrează în condiții speciale pot fi remunerate printr-o indemnizație forfetară, a cărei valoare și ale cărei modalități de acordare sunt stabilite de autoritatea împuternicită să facă numiri, după consultarea comisiei paritare.”;

67. Anexa VII se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 1 alineatul (3), cuvintele „gradul 3” se înlocuiesc cu „gradul AST 3”;

(b) la articolul 3 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Dreptul la respectiva alocație școlară se naște în prima zi a lunii în care copilul începe să frecventeze o instituție de învățământ primar și încetează la sfârșitul lunii în care copilul își încheie studiile, dar nu mai târziu de sfârșitul lunii în care acesta împlinește 26 de ani.”

(c) articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

(1) Funcționarul are dreptul la o plată forfetară corespunzătoare cheltuielilor de călătorie pentru sine, soțul său și persoanele aflate în întreținerea sa care locuiesc efectiv împreună cu el:

- (a) cu ocazia angajării în muncă, de la locul recrutării până la locul de repartizare;
- (b) cu ocazia încetării raporturilor de muncă în sensul articolului 47 din Statutul funcționarilor, de la locul de repartizare până la locul de origine definit la alineatul (4) de la prezentul articol;
- (c) cu ocazia oricărui transfer care atrage după sine schimbarea locului de repartizare.

În caz de deces al unui funcționar, soțul supraviețuitor și persoanele aflate în întreținere au dreptul la plata forfetară în aceleași condiții.

Cheltuielile de călătorie pentru copiii cu vârsta mai mică de doi ani pe parcursul întregului an calendaristic nu se rambursează.

(2) Plata forfetară se efectuează pe baza unei indemnizații calculate pe kilometru de distanță geografică între locațiile menționate la alineatul (1).

Valoarea indemnizației pentru distanța parcursă în kilometri este de:

0 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	0 – 200 km
0,1895 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	201 - 1 000 km
0,3158 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	1 001 – 2 000 km
0,1895 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	2 001 – 3 000 km
0,0631 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	3 001 – 4 000 km
0,0305 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	4 001 – 10 000 km
0 EUR pe km pentru distanțe de peste	10 000 km.

La indemnizația pentru distanța parcursă în kilometri menționată anterior se adaugă o sumă forfetară suplimentară, în valoare de:

- 94,74 EUR, în cazul în care distanța geografică dintre locațiile la care se face referire la alineatul (1) este între 600 km și 1 200 km,
- 189,46 EUR, în cazul în care distanța geografică dintre locațiile la care se face referire la alineatul (1) este mai mare de 1 200 km.

Indemnizația pentru distanța parcursă în kilometri și suma forfetară suplimentară menționate anterior se actualizează în fiecare an în aceeași proporție cu remunerația.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), cheltuielile de călătorie aferente unui transfer care implică o schimbare între un loc de repartizare pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene și un loc de repartizare în afara acestor teritorii sau un transfer care implică o schimbare între locuri de repartizare în afara acestui teritoriu se efectuează sub formă de plată forfetară corespunzătoare costului călătoriei cu avionul la clasa imediat superioară clasei economice.

(4) Locul de origine al funcționarului se stabilește la începerea activității acestuia, ținându-se seama, în principiu, de locul unde a fost recrutat sau, la cererea expresă și motivată corespunzător a acestuia, de centrul său de interese. Locul de origine astfel stabilit poate fi revizuit ulterior, pe perioada în care funcționarul în cauză își exercită atribuțiile sau la încetarea raporturilor de muncă, printr-o decizie specială a autorității împuternicite să facă numiri. Cu toate acestea, cât timp funcționarul în cauză este în activitate, decizia respectivă nu poate fi luată decât în situații excepționale și după prezentarea de către funcționar de documente justificative în mod corespunzător.

Cu toate acestea, schimbarea nu poate avea ca efect recunoașterea ca centru de interese a unui loc în afara teritoriului statelor membre ale Uniunii Europene sau în afara țărilor și a teritoriilor enumerate în anexa II la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ori în afara teritoriului statelor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb.”;

(d) Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

(1) Funcționarul care are dreptul la indemnizația de expatriere sau la indemnizația de reședință în afara țării de origine are dreptul, în limita stabilită la alineatul (2), în fiecare an calendaristic, la o sumă forfetară corespunzătoare cheltuielilor de călătorie de la locul de repartizare la locul de origine, așa cum sunt definite la articolul 7 pentru funcționarul în cauză și, în cazul în care acesta are dreptul la alocație pentru locuință, suma forfetară se plătește și pentru soț și persoanele aflate în întreținerea funcționarului, în sensul articolului 2.

Atunci când ambii soți sunt funcționari ai Uniunii Europene, fiecare dintre aceștia are dreptul, pentru sine și pentru persoanele aflate în întreținerea sa, la plata forfetară a cheltuielilor de călătorie, în conformitate cu dispozițiile menționate anterior; fiecare persoană aflată în întreținere dă dreptul la o singură plată. În ceea ce privește copiii aflați în întreținere, plata se stabilește la cererea soțului sau a soției în funcție de locul de origine al unuia dintre soți.

În cazul în care un funcționar se căsătorește în cursul unui anumit an, având ca efect acordarea dreptului la alocația pentru locuință, cheltuielile de călătorie datorate soțului se calculează proporțional cu perioada cuprinsă între data căsătoriei și sfârșitul anului respectiv.

Eventualele modificări ale bazei de calcul care rezultă dintr-o schimbare a situației familiale intervenite după data plății sumelor în cauză nu îl obligă pe funcționarul în cauză să le restituie.

Cheltuielile de călătorie pentru copiii cu vârsta mai mică de doi ani pe parcursul întregului an calendaristic nu se rambursează.

(2) Plata forfetară se efectuează pe baza unei indemnizații calculate pe kilometru de distanță geografică între locul de repartizare al funcționarului și locul său de origine.

În cazul în care locul de origine, astfel cum este definit la articolul 7, este în afara teritoriilor statelor membre ale Uniunii sau în afara țărilor și teritoriilor enumerate în anexa II la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ori în afara teritoriului statelor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb, plata forfetară se efectuează pe baza unei indemnizații calculate pe kilometru de distanță geografică între locul de repartizare al funcționarului și capitala statului membru a cărui cetățenie o deține. Funcționarul al cărui loc de origine se află în afara teritoriului statelor membre ale Uniunii sau în afara țărilor și teritoriilor enumerate în anexa II la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ori în afara teritoriului statelor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb și care nu este cetățean al unuia din statele membre nu are dreptul la plata forfetară.

Valoarea indemnizației pentru distanța parcursă în kilometri este de:

0 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	0 - 200 km
0,3790 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	201 - 1 000 km
0,6316 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	1 001 - 2 000 km
0,3790 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	2 001 - 3 000 km
0,1262 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	3 001 - 4 000 km
0,0609 EUR pe fiecare km pentru distanțe cuprinse între:	4 001 - 10 000 km
0 EUR pe km pentru distanțe de peste	10 000 km.

La indemnizația pentru distanța parcursă în kilometri menționată anterior se adaugă o sumă forfetară suplimentară, în valoare de:

- 189,48 EUR, în cazul în care distanța geografică dintre locul de repartizare și locul de origine este între 600 km și 1 200 km,
- 378,93 EUR în cazul în care distanța geografică dintre locul de repartizare și locul de origine este mai mare de 1 200 km.

Indemnizația pentru distanța parcursă în kilometri și suma forfetară suplimentară menționate anterior se actualizează în fiecare an în aceeași proporție cu remunerația.

(3) Funcționarul ale cărui raporturi de muncă au încetat în cursul unui an calendaristic, din altă cauză decât decesul, sau care a beneficiat de concediu pentru interese personale pe parcursul unei anumite perioade din anul respectiv nu are dreptul, în cazul în care perioada de activitate în serviciul Uniunii este, în cursul anului respectiv, mai mică de nouă luni, decât la o parte din plata menționată la alineatele (1) și (2), calculată proporțional cu perioada în care situația sa administrativă a fost «în activitate».

(4) Alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol se aplică funcționarilor al căror loc de repartizare este situat pe teritoriul statelor membre. Funcționarul al cărui loc de repartizare este situat în afara teritoriului unui stat membru are dreptul, pentru sine și, în cazul în care are dreptul la alocația pentru locuință, pentru soțul său și pentru persoanele aflate în întreținere în sensul articolului 2, în fiecare an calendaristic, la o plată forfetară pentru cheltuielile de călătorie până la locul său de origine sau la rambursarea cheltuielilor de călătorie până la alt loc, în limita cheltuielilor de călătorie până la locul său de origine. Cu toate acestea, în cazul în care soțul și persoanele aflate în întreținerea sa în sensul articolului 2 alineatul (2) nu locuiesc împreună cu funcționarul la locul său de repartizare, aceștia au dreptul, în fiecare an calendaristic, la

rambursarea cheltuielilor de călătorie de la locul de origine la locul de repartizare sau la rambursarea cheltuielilor de călătorie până la un alt loc, în limita cheltuielilor de călătorie de la locul de origine la locul de repartizare.

Plata forfetară are la bază costul călătoriei cu avionul la clasa economică.”;

(e) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

(1) În limitele plafoanelor de cheltuieli, funcționarul obligat să își schimbe locul de reședință pentru a respecta articolul 20 din Statutul funcționarilor la angajarea în muncă sau după o schimbare ulterioară a locului de repartizare pe durata angajării și care nu a primit o rambursare în ceea ce privește aceleași cheltuieli din altă sursă, are dreptul la rambursarea cheltuielilor efectuate pentru mutarea mobilierului și a efectelor personale, inclusiv a costului asigurării împotriva riscurilor simple (în special deteriorare, furt, incendiu).

La stabilirea plafoanelor se ține seama de situația familială a funcționarului în momentul mutării și de costurile medii aferente mutării și asigurărilor asociate.

Autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții adoptă dispoziții generale de punere în aplicare pentru aplicarea prezentului alineat.

(2) La încetarea raporturilor de muncă sau în caz de deces al funcționarului, cheltuielile de mutare de la locul de repartizare la locul de origine se rambursează în limitele prevăzute la alineatul (1). În cazul în care funcționarul decedat era necăsătorit, cheltuielile respective se rambursează succesorilor săi în drepturi.

(3) În cazul unui funcționar titular, mutarea se efectuează în termen de un an de la încheierea perioadei de probă. La încetarea raporturilor de muncă, mutarea se efectuează în termen de trei ani, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) al doilea paragraf. Cheltuielile de mutare efectuate după expirarea termenelor prevăzute în prezentul alineat nu pot fi rambursate decât în cazuri excepționale și printr-o decizie specială a autorității împuternicite să facă numiri.”;

(f) articolul 13 se modifică după cum urmează:

(i) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia reexaminează din doi în doi ani ratele prevăzute la alineatul (2) litera (a). Această reexaminare se efectuează pe baza unui raport privind prețurile practicate de hoteluri, de restaurante și de serviciile de catering și se întemeiază pe indicii privind evoluția acestor prețuri. În sensul acestei reexaminări, Comisia acționează prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112 din Statutul funcționarilor.”;

(ii) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) Prin derogare de la alineatul (1), cheltuielile de cazare efectuate de către funcționari pentru misiuni întreprinse în principalele locuri de desfășurare a activității instituției din care fac parte, după cum se menționează în Protocolul nr.6 la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pot fi rambursate pe baza unei sume forfetare care nu depășește nivelul maxim stabilit pentru statul membru în cauză.”;

(g) La articolul 13a, cuvintele „fiecare instituție” se înlocuiesc cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor”;

(h) articolul 17 se modifică după cum urmează:

(i) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Sumele datorate funcționarului se plătesc în locul și în moneda țării în care funcționarul își exercită atribuțiile sau, la cererea funcționarului, în euro într-o bancă din Uniunea Europeană.”;

(ii) la alineatul (2), primul paragraf se înlocuiește cu textul următor:

„În condițiile prevăzute în normele adoptate de comun acord de autoritățile împuternicite să facă numiri ale fiecărei instituții, după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, funcționarii pot solicita un transfer special, periodic, al unei părți din remunerația lor.”;

(iii) la alineatul (3) prima teză, după cuvintele „se efectuează”, se introduc cuvintele „în moneda statului membru respectiv”;

(iv) la alineatul (4) prima teză, după cuvintele „în alt stat membru”, se introduc cuvintele „în moneda locală”;

68. Anexa VIII se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 3 litera (b), cuvintele „menționată la articolele 41 și 50” se înlocuiesc cu „menționată la articolele 41, 42c și 50”;

(b) articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2 din prezenta anexă, funcționarul rămas în activitate după împlinirea vârstei de pensionare are dreptul, pentru fiecare an de activitate efectuat după împlinirea acestei vârste, la o majorare a pensiei egală cu 1,5 % din salariul de bază luat în considerare la calcularea pensiei, fără ca totalul pensiei majorate să poată depăși 70 % din ultimul său salariu de bază, în sensul articolului 77 al paragraf sau, după caz, al treilea paragraf din statut.

Această majorare se acordă, de asemenea, în caz de deces al funcționarului, atunci când acesta a rămas în activitate după împlinirea vârstei de pensionare.”;

(c) la articolul 6, cuvintele „de gradul 1 prima treaptă” se înlocuiesc cu „gradul AST 1 prima treaptă”;

(d) articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Funcționarul care își încetează activitatea înaintea împlinirii vârstei de pensionare poate solicita ca plata pensiei sale pentru limită de vârstă:

(a) să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice următoare lunii în cursul căreia împlinește vârsta de pensionare; sau

(b) să fie efectuată imediat, cu condiția să fi împlinit cel puțin vârsta de 58 de ani. În acest caz, pensia pentru limită de vârstă se reduce în funcție de vârsta funcționarului în cauză la data la care începe să beneficieze de pensia sa.

Pensiei i se aplică o reducere de 3,5 % pentru fiecare an de diferență între vârsta funcționarului pensionat anticipat și vârsta la care ar fi dobândit dreptul la pensie pentru limită de vârstă, în sensul articolului 77

din statut. În cazul în care diferența dintre vârsta la care funcționarul în cauză dobândește dreptul la pensie pentru limită de vârstă în sensul articolului 77 din statut și vârsta pe care acesta a împlinit-o depășește un număr exact de ani, la calculul reducerii se adaugă un an în plus.”;

(e) la articolul 11 alineatul (2) paragraful al doilea, cuvântul „instituția” se înlocuiește cu „autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții”;

(f) Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(i) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Funcționarul care nu a împlinit vârsta de pensionare ale cărui raporturi de muncă încetează din alt motiv decât decesul sau invaliditatea și care nu poate beneficia, imediat sau ulterior, de pensie pentru limită de vârstă, are dreptul, la încetarea raporturilor de muncă:

(a) în cazul în care durata serviciului a fost de mai puțin de un an și cu condiția să nu i se fi aplicat dispozițiile articolului 11 alineatul (2), la plata unei indemnizații de plecare egale cu triplul sumelor reținute din salariul său de bază în temeiul contribuției sale la pensia pentru limită de vârstă, din care se deduc eventualele sume plătite în aplicarea articolelor 42 și 110 din Regimul aplicabil celorlalți agenți;

(b) în celelalte cazuri, la aplicarea dispozițiilor articolului 11 alineatul (1) sau la plata echivalentului actuarial către o societate de asigurări privată sau către un fond de pensii la alegerea sa, cu condiția ca acea societate sau fond să garanteze:

(i) că funcționarul în cauză nu va putea beneficia de rambursări în capital;

(ii) plata unui venit lunar cel mai devreme începând cu vârsta de 60 de ani și cel mai târziu începând cu vârsta de 66 de ani;

(iii) că succesorii săi în drepturi vor beneficia de prestații reversibile sau de pensii de urmaș;

(iv) că transferul către o altă societate de asigurări sau un alt fond va fi autorizat doar în condițiile prevăzute la punctele (i), (ii) și (iii).”;

(ii) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (b), funcționarul care nu a împlinit vârsta de pensionare și care, de la angajarea în muncă, a efectuat plăți destinate constituirii sau menținerii drepturilor sale de pensie în cadrul unui sistem național de pensii, al unei societăți private de asigurări sau al unui fond de pensii la alegerea sa, care îndeplinește condițiile menționate la alineatul (1), a cărui raporturi de muncă încetează din alt motiv decât decesul sau invaliditatea și care nu poate beneficia, imediat sau ulterior, de pensie pentru limită de vârstă are dreptul, la încetarea raporturilor de muncă, la plata unei indemnizații de plecare egale cu echivalentul actuarial al drepturilor sale de pensie dobândite în timpul activității în cadrul instituțiilor. În acest caz, sumele plătite pentru constituirea sau menținerea drepturilor sale de pensie în cadrul sistemului național de pensii, în aplicarea articolelor 42 sau 112 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, se deduc din indemnizația de plecare.”;

(g) la articolul 15, cuvintele „vârsta de 63 de ani” se înlocuiesc cu „vârsta de pensionare”;

(h) la articolul 18a, cuvintele „vârsta de 63 de ani” se înlocuiesc cu „vârsta de pensionare”;

(i) la articolul 27 al doilea paragraf, cuvântul „ajustată” se înlocuiește cu „actualizată”;

(j) articolul 45 se modifică după cum urmează:

(i) la paragraful al treilea, cuvintele „din țara de reședință” se înlocuiesc cu „Uniunea Europeană”;

(ii) la al patrulea paragraf prima teză, după cuvântul „bancă” se introduc cuvintele „din Uniunea Europeană sau”;

(iii) la al patrulea paragraf a doua teză, cuvintele „în euro și la o bancă din țara în care se află sediul instituției sau” se elimină;

69. Anexa IX se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 2 alineatul (3), cuvintele „fiecare instituție” se înlocuiesc cu „autoritățile împuternicite să facă numiri ale fiecărei instituții”;

(b) la articolul 5 alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„În fiecare instituție se instituie o comisie disciplinară, denumită în continuare «comisia», în afară de cazul în care două sau mai multe instituții decid să instituie o comisie comună, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1a) din Statutul funcționarilor.”;

(c) Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (3), în cazul în care consideră necesar, autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții adoptă măsuri de punere în aplicare pentru prezenta anexă, după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor.”;

70. Anexa X se modifică după cum urmează:

(a) Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Funcționarii au dreptul, într-un an calendaristic, la un concediu anual de două zile lucrătoare pentru fiecare lună de activitate.

În pofida primului paragraf de la prezentul articol, funcționarii deja repartizați într-o țară terță la 1 ianuarie 2014 au dreptul la:

— trei zile lucrătoare în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2014;

— două zile lucrătoare și jumătate în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2015 și 31 decembrie 2015.”;

(b) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

În anul în care își începe activitatea sau își încetează activitatea într-o țară terță, funcționarul are dreptul la un concediu de două zile lucrătoare pentru fiecare lună completă de activitate, de două zile lucrătoare pentru o lună incompletă în cazul în care perioada de activitate este mai mare de 15 zile și de o zi lucrătoare pentru o lună incompletă în cazul în care aceasta nu depășește 15 zile.

În cazul în care, din alte motive decât cerințele de serviciu, un funcționar nu și-a epuizat concediul anual înainte de sfârșitul anului calendaristic în curs, perioada de concediu care poate fi reportată în anul următor nu depășește 14 zile lucrătoare.”;

(c) La articolul 8, se adaugă următorul paragraf:

„Funcționarii care participă la cursuri de formare profesională, conform articolului 24a din Statutul funcționarilor, și cărora le-a fost acordat concediu de odihnă conform primului paragraf din prezentul articol, combină, atunci când este cazul, perioadele de formare profesională cu concediul lor de odihnă.”;

(d) articolul 9 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Concediul anual poate fi luat o singură dată, în întregime, sau în mai multe tranșe, la alegerea funcționarului și ținând seama de cerințele de serviciu. Una dintre tranșe trebuie, totuși, să fie de cel puțin două săptămâni consecutive.”;

(e) Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

(1) În funcție de locul de repartizare al funcționarului, se stabilește o indemnizație pentru condițiile de viață, sub forma unui procentaj dintr-o valoare de referință. Această valoare de referință cuprinde întregul salariu de bază, precum și indemnizația de expatriere, alocația de familie și alocația pentru creșterea copilului, cu deducerea reținerilor obligatorii menționate în Statutul funcționarilor sau în regulamentele de punere în aplicare a acestuia.

O indemnizație de această natură nu este acordată în cazul în care funcționarul este repartizat într-o țară în care condițiile de viață pot fi considerate echivalente celor existente în mod obișnuit în Uniunea Europeană.

În cazul celorlalte locuri de repartizare, indemnizația pentru condițiile de viață se stabilește cu luarea în considerare, printre altele, a următorilor parametri:

- mediul sanitar și spitalicesc,
- securitatea,
- clima,
- gradul de izolare,
- alte condiții de viață locale.

Indemnizația pentru condițiile de viață stabilită pentru fiecare loc de repartizare face obiectul unei evaluări și, după caz, al unei adaptări anuale de către autoritatea împuternicită să facă numiri, după obținerea avizului Comitetului pentru personal.

Autoritatea împuternicită să facă numiri poate decide să acorde un supliment față de indemnizația pentru

condițiile de viață în cazurile în care un funcționar a fost repartizat de mai multe ori într-un loc considerat dificil sau foarte dificil. Acest supliment nu depășește 5 % din valoarea de referință menționată la primul paragraf, iar autoritatea împuternicită să facă numiri își motivează în mod corespunzător fiecare decizie, în vederea respectării principiului egalității de tratament, bazându-se pe gradul de dificultate al repartizării precedente.

(2) Atunci când condițiile de viață de la locul de repartizare pun în pericol siguranța fizică a funcționarului, acesta beneficiază, cu titlu temporar, de o indemnizație suplimentară acordată printr-o decizie specială și motivată a autorității împuternicite să facă numiri. Această indemnizație este stabilită sub forma unui procentaj din valoarea de referință menționată la alineatul (1) primul paragraf:

- în cazul în care autoritatea recomandă angajaților săi să nu își instaleze familia sau alte persoane aflate în întreținere la locul de repartizare în cauză, cu condiția să respecte această recomandare;
- în cazul în care autoritatea decide să reducă temporar numărul agenților care își desfășoară activitatea la locul de repartizare în cauză.

În cazurile în care acest lucru este justificat în mod corespunzător, autoritatea împuternicită să facă numiri are și dreptul de a decide că o anumită repartizare nu permite instalarea familiei. Indemnizația menționată mai sus se acordă membrilor personalului care respectă această decizie.

(3) Autoritatea împuternicită să facă numiri stabilește dispozițiile detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului articol.”;

(f) la articolul 11 prima teză, cuvântul „Belgia” se înlocuiește cu „Uniunea Europeană”;

(g) articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Pentru a asigura, pe cât posibil, echivalența puterii de cumpărare a funcționarilor indiferent de locul de repartizare al acestora, coeficienții corectori menționați la articolul 12 se actualizează în fiecare an în conformitate cu anexa XI. În legătură cu această actualizare, toate valorile sunt considerate valori de referință. Comisia publică valorile actualizate, în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.

În cazul în care, cu toate acestea, într-o anumită țară se constată că variația costului vieții calculată în funcție de coeficienții corectori și de cursul de schimb corespunzător a depășit 5 % de la ultima actualizare, are loc o actualizare intermediară în vederea ajustării coeficienților corectori în conformitate cu procedura prevăzută la primul paragraf.”;

(h) Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Pe baza unei liste de țări care urmează să fie stabilită de autoritatea împuternicită să facă numiri și în cazul în care instituția nu le asigură funcționarilor o locuință, autoritatea împuternicită să facă numiri fie acordă funcționarilor o alocație pentru cazare, fie rambursează chiria plătită de funcționari.

Alocația pentru cazare se plătește la prezentarea unui contract de chirie, cu excepția cazului în care autoritatea împuternicită să facă numiri renunță la această

obligație din motive justificate în mod corespunzător, legate de practicile și de condițiile locale din locul de repartizare din țara terță în cauză. Alocația pentru cazare se calculează, în principal, în funcție de atribuțiile exercitate de funcționar și, apoi, în funcție de componența familiei sale în întreținere.

Cuantumul chiriei se rambursează cu condiția ca locuința respectivă să fi fost autorizată în mod explicit de autoritatea împuternicită să facă numiri și să corespundă, în principal, atribuțiilor exercitate și, apoi, componenței familiei sale în întreținere.

Autoritatea împuternicită să facă numiri stabilește norme detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului articol. Această alocație pentru cazare nu depășește în niciun caz costurile suportate de funcționar.”;

71. Anexa XI se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA XI

NORME DE APLICARE A ARTICOLELOR 64 ȘI 65 DIN STATUTUL FUNCȚIONARILOR

CAPITOLUL 1

ACTUALIZAREA ANUALĂ A NIVELULUI REMUNERAȚIILOR PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 65 ALINEATUL (1) DIN STATUTUL FUNCȚIONARILOR

Secțiunea 1

Factori care determină actualizările anuale

Articolul 1

(1) *Raportul întocmit de Oficiul de Statistică al Uniunii Europene (Eurostat)*

În sensul actualizării prevăzute la articolul 65 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și la articolul 13 din anexa X, Eurostat elaborează în fiecare an, până la sfârșitul lunii octombrie, un raport privind modificarea costului vieții în Belgia și Luxemburg, paritatea economică dintre Bruxelles și anumite locuri din statele membre și, dacă este cazul, din țări terțe, precum și evoluția puterii de cumpărare a salariilor funcționarilor din administrațiile naționale centrale.

(2) *Evoluția costului vieții în Belgia și Luxemburg*

Eurostat elaborează un indice pentru a măsura evoluția costului vieții funcționarilor Uniunii din Belgia și Luxemburg. Acest indice (denumit în continuare „indicele comun”) se calculează prin ponderarea inflației naționale (astfel cum este măsurată prin Indicele armonizat al preșurilor de consum, IAPC, în cazul Belgiei și Indexul prețurilor de consum, IPC, în cazul Luxemburgului) înregistrate în perioada dintre luna iunie a anului precedent și luna iunie a anului curent în funcție de distribuția personalului care își desfășoară activitatea în statele membre menționate.

(3) *Evoluția costului vieții în afara orașului Bruxelles*

(a) Eurostat calculează, de comun acord cu instituturile statistice naționale sau cu alte autorități competente ale statelor membre, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (denumite în continuare „institute statistice naționale sau alte autorități competente din statele membre”) paritățile economice care determină echivalența puterii de cumpărare:

(*) Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1101/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind transmiterea de date statistice confidențiale Biroului Statistic al Comunităților Europene, a Regulamentului (CE) nr. 322/97 al Consiliului privind statisticile comunitare și a Deciziei 89/382/CEE, Euratom a Consiliului de constituire a Comitetului pentru programele statistice ale Comunităților Europene (JO L 87, 31.3.2009, p. 164).

- (i) a salariilor funcționarilor Uniunii care își exercită atribuțiile în capitalele statelor membre, cu excepția Țărilor de Jos, unde se utilizează Haga în loc de Amsterdam, și în alte câteva locuri de repartizare, în raport cu Bruxelles,
- (ii) a pensiilor funcționarilor plătite în statele membre, în raport cu Belgia.
- (b) Paritățile economice se referă la luna iunie a fiecărui an.
- (c) Paritățile economice se calculează în așa fel încât fiecare componentă de bază să poată fi actualizată de două ori pe an și verificată prin sondaj direct cel puțin o dată la cinci ani. Eurostat actualizează paritățile economice pe baza evoluției indicelui armonizat al prețurilor de consum din statele membre și a celor mai potriviți indici elaborați de Grupul de lucru pentru articolele 64 și 65 din Statutul funcționarilor menționat la articolul 13.
- (d) Evoluția costului vieții în afara Belgiei și a Luxemburgului în perioada de referință se măsoară cu ajutorul indicilor implicați. Acești indici se calculează prin înmulțirea indicelui comun cu variația parității economice.
- (4) *Evoluția puterii de cumpărare a salariilor funcționarilor publici naționali din administrațiile centrale (indicatori specifici)*
- (a) În vederea măsurării evoluției procentuale, fie în sensul creșterii, fie în sensul scăderii, a puterii de cumpărare a salariilor funcționarilor publici naționali, Eurostat calculează, pe baza informațiilor furnizate înainte de sfârșitul lunii septembrie de către institutele statistice naționale sau alte autorități competente din statele membre, indicatori specifici care reflectă evoluția remunerațiilor reale ale funcționarilor publici din administrațiile centrale în perioada dintre luna iulie a anului precedent și luna iulie a anului în curs. Cele două ar trebui să cuprindă o douăsprezecime din totalul elementelor plătite cu frecvență anuală.

Indicatorii specifici sunt de două tipuri:

- (i) un indicator pentru fiecare dintre grupele de funcții, astfel cum sunt definite în Statutul funcționarilor,
- (ii) un indicator mediu ponderat pe baza numărului de funcționari publici naționali corespunzător fiecărei grupe de funcții.

Fiecare dintre acești indicatori este determinat sub formă de valoare brută reală și valoare netă reală. Pentru trecerea de la brut la net, se ține seama de reținerile obligatorii și de elementele fiscale generale.

Pentru stabilirea valorii brute și nete a indicatorilor pentru întreaga Uniune Europeană, Eurostat utilizează un eșantion alcătuit din următoarele state membre: Belgia, Germania, Spania, Franța, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Austria, Polonia, Suedia și Regatul Unit. Parlamentul European și Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei în temeiul articolului 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pot adopta un nou eșantion care să reprezinte cel puțin 75 % din produsul intern brut (PIB) Uniunii Europene și care se va aplica începând cu anul următor celui în care este adoptat. Rezultatele pentru fiecare țară sunt ponderate proporțional cu PIB-ul național agregat corespunzător, care este măsurat utilizându-se paritățile puterii de cumpărare indicate în cele mai recente statistici publicate în conformitate cu definițiile conturilor naționale din Sistemul european de conturi în vigoare la data respectivă.

- (b) La cererea Eurostat, institutele statistice naționale sau alte autorități competente din statele membre furnizează informațiile suplimentare pe care acesta le consideră necesare pentru a elabora un indicator specific care să măsoare cu precizie evoluția puterii de cumpărare a funcționarilor naționali.

Dacă, după alte consultări cu serviciile naționale de statistică, cu institutele statistice naționale sau cu alte autorități competente din statele membre, Eurostat constată anomalii statistice în informațiile obținute sau constată că este imposibil să elaboreze indicatori care să măsoare cu precizie statistică evoluțiile veniturii real al funcționarilor publici dintr-un anumit stat membru, acesta prezintă un raport în acest sens Comisiei, furnizându-i toate elementele de care are nevoie pentru a face o evaluare.

- (c) Pe lângă indicatorii specifici, Eurostat calculează indicatori de control corespunzători. Unul dintre aceștia ia forma unor date privind masa salarială în termeni reali pe persoană în administrațiile centrale, stabilite conform definițiilor conturilor naționale din Sistemul European de Conturi în vigoare la data respectivă.

Eurostat include în raportul său privind indicatorii specifici observații referitoare la diferențele dintre aceștia și indicatorii de control menționați la această literă.

Articolul 2

În sensul articolului 15 din prezenta anexă, Comisia analizează periodic necesitățile instituțiilor în materie de recrutare.

*Secțiunea 2***Norme privind actualizarea anuală a remunerațiilor și pensiilor***Articolul 3*

(1) Remunerațiile și pensiile se actualizează înainte de sfârșitul fiecărui an, cu efect de la 1 iulie, în temeiul articolului 65 din Statutul funcționarilor și pe baza criteriilor stabilite în secțiunea 1 din prezenta anexă.

(2) Suma corespunzătoare actualizării se calculează prin înmulțirea indicelui comun cu indicele specific. Se stabilește valoarea netă a actualizării, într-un procentaj egal pentru toți funcționarii.

(3) Suma corespunzătoare actualizării astfel stabilite este încorporată, în conformitate cu metoda de mai jos, în tabelele cu salariul de bază care apar la articolul 66 din Statutul funcționarilor și în anexa XIII la Statutul funcționarilor, precum și la articolele 20, 93 și 133 din Regimul aplicabil celorlalți agenți:

(a) valoarea netă a remunerației și a pensiei, fără să li se fi aplicat coeficientul corector, este majorată sau diminuată cu valoarea actualizării menționate mai sus,

(b) noul tabel al salariilor de bază se stabilește prin determinarea valorii brute care corespunde valorii nete a remunerației, după deducerea impozitului în conformitate cu alineatul (4) și a reținerilor obligatorii în cadrul sistemelor de asigurări sociale și de pensii,

(c) conversia valorilor nete în valori brute se efectuează pe baza situației unui funcționar necăsătorit care nu beneficiază de indemnizațiile și alocațiile prevăzute de statut.

(4) În scopul punerii în aplicare a Regulamentului (CEE, Euratom, CECO) nr. 260/68, sumele prevăzute la articolul 4 din regulamentul respectiv se înmulțesc cu un factor compus din:

(a) factorul care rezultă din actualizarea precedentă, și/sau

(b) rata de actualizare a remunerației menționate la alineatul (2).

(5) Nu se aplică niciun coeficient corector pentru Belgia și Luxemburg. Coeficienții corectori se aplică:

(a) salariilor funcționarilor Uniunii Europene care își exercită atribuțiile în celelalte state membre și în unele din celelalte locuri de repartizare,

(b) prin derogare de la articolul 82 alineatul (1) din Statutul funcționarilor, pensiilor Uniunii Europene plătite în celelalte state membre pentru partea corespunzătoare drepturilor dobândite înainte de 1 mai 2004,

se calculează pe baza raporturilor dintre paritățile economice corespunzătoare menționate la articolul 1 din prezenta anexă și cursurile de schimb precizate la articolul 63 din Statutul funcționarilor, pentru țările vizate.

Se aplică normele prevăzute la articolul 8 din prezenta anexă privind aplicarea retroactivă a coeficienților corectori aplicabili în locurile de repartizare care înregistrează o inflație ridicată.

(6) Instituțiile efectuează actualizarea pozitivă sau negativă corespunzătoare a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor, ale foștilor funcționari și ale altor persoane vizate, cu efect retroactiv pentru perioada cuprinsă între data producerii efectelor și data intrării în vigoare a următoarei actualizări.

În cazul în care această actualizare retroactivă implică recuperarea unor sume plătite în exces, aceasta poate fi eșalonată pe o perioadă de cel mult 12 luni de la data intrării în vigoare a actualizării anuale următoare.

CAPITOLUL 2

ACTUALIZAREA INTERMEDIARĂ A NIVELULUI REMUNERAȚIILOR ȘI PENSILOR [ARTICOLUL 65 ALINEATUL (2) DIN STATUTUL FUNCȚIONARILOR]*Articolul 4*

(1) Actualizarea intermediară a remunerațiilor și pensiilor în temeiul articolului 65 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, care intră în vigoare la 1 ianuarie, se efectuează în cazul unei modificări substanțiale a costului vieții între lunile iunie și decembrie (în raport cu pragul de sensibilitate definit la articolul 6 din prezenta anexă) și ținând seama în mod corespunzător de previziunea privind evoluția puterii de cumpărare pe parcursul perioadei de referință anuale în curs.

(2) Aceste actualizări intermediare sunt luate în considerare la actualizarea anuală a salariilor.

Articolul 5

(1) Previziunea privind evoluția puterii de cumpărare pentru perioada respectivă este stabilită de Eurostat în luna martie a fiecărui an pe baza elementelor furnizate cu ocazia întrunirii prevăzute la articolul 13 din prezenta anexă.

În cazul în care această previziune indică un procentaj negativ, la actualizarea intermediară se ia în considerare jumătatea din acest procentaj.

(2) Evoluția costului vieții în Belgia și Luxemburg se măsoară pe baza indicelui comun pentru perioada iunie-decembrie a anului calendaristic precedent.

(3) Pentru fiecare dintre locurile de repartizare care au făcut obiectul stabilirii unui coeficient corector (cu excepția Belgiei și a Luxemburgului), se calculează o estimare pentru luna decembrie a parităților economice menționate la articolul 1 alineatul (3). Evoluția costului vieții se calculează conform normelor stabilite la articolul 1 alineatul (3).

Articolul 6

(1) Pragul de sensibilitate pentru perioada de șase luni menționată la articolul 5 alineatul (2) din prezenta anexă este procentajul corespunzător a 6 % pe o perioadă de 12 luni.

(2) Pentru aplicarea pragului se utilizează următoarea procedură, sub rezerva aplicării articolului 5 alineatul (1) al doilea paragraf din prezenta anexă:

(a) în cazul în care în Belgia și Luxemburg se atinge sau se depășește pragul de sensibilitate (potrivit calculului bazat pe indicele comun pentru perioada iunie-decembrie), remunerația se actualizează pentru toate locurile de repartizare pe baza procedurii anuale de actualizare,

(b) în cazul în care în Belgia și Luxemburg nu se atinge pragul de sensibilitate, se actualizează numai coeficienții corectori corespunzători locurilor de repartizare unde evoluția costului vieții (exprimată prin indicii implicați în perioada iunie-decembrie) a depășit pragul de sensibilitate.

Articolul 7

În sensul articolului 6 din prezenta anexă:

Valoarea actualizării este egală cu indicele comun înmulțit, după caz, cu jumătatea din indicatorul specific previzional, în cazul în care acesta din urmă este negativ.

Coeficienții corectori sunt egali cu raportul dintre paritatea economică în cauză și cursul de schimb prevăzut la articolul 63 din Statutul funcționarilor și, dacă nu se atinge pragul de actualizare pentru Belgia și Luxemburg, înmulțit cu valoarea actualizării.

CAPITOLUL 3

DATA DE LA CARE COEFICIENTUL CORECTOR ÎNCEPE SĂ PRODUCĂ EFECTE (LOCURI DE REPARTIZARE CU CREȘTERE RIDICATĂ A COSTULUI VIEȚII)*Articolul 8*

(1) Pentru locurile de repartizare cu o creștere ridicată a costului vieții (măsurată pe baza evoluției indicilor implicați), coeficientul corector produce efecte înainte de data de 1 ianuarie, în cazul actualizării intermediare, sau înainte de data de 1 iulie, în cazul actualizării anuale. Se procedează astfel pentru a aduce scăderea puterii de cumpărare la nivelul celei care s-ar fi înregistrat într-un loc de repartizare în care evoluția costului vieții ar corespunde pragului de sensibilitate.

(2) Datele de la care actualizarea anuală începe să producă efecte sunt:

- (a) 16 mai pentru locurile de repartizare în care se înregistrează o rată a inflației de peste 6 % și
- (b) 1 mai pentru locurile de repartizare în care se înregistrează o rată a inflației de peste 10 %.

(3) Datele de la care actualizarea intermediară începe să producă efecte sunt:

- (a) 16 noiembrie pentru locurile de repartizare în care se înregistrează o rată a inflației de peste 6 % și
- (b) 1 noiembrie pentru locurile de repartizare în care se înregistrează o rată a inflației de peste 10 %.

CAPITOLUL 4

INSTITUIREA ȘI SUPRIMAREA COEFICIENTILOR CORECTORI (ARTICOLUL 64 DIN STATUTUL FUNCȚIONARILOR)*Articolul 9*

(1) Autoritățile competente ale statelor membre în cauză, administrația unei instituții a Uniunii sau reprezentanții funcționarilor Uniunii dintr-un loc de repartizare anume pot solicita instituirea unui coeficient corector propriu locului de repartizare respectiv.

Cererea prezentată în acest sens trebuie să fie motivată prin elemente obiective din care să reiasă existența, pe o perioadă de mai mulți ani, a unei diferențe semnificative între costul vieții din locul de repartizare respectiv și costul vieții constatat în capitala statului membru respectiv (cu excepția Țărilor de Jos, unde raportarea se face la indicele Haga în loc de indicele Amsterdam). Dacă Eurostat confirmă faptul că diferența este semnificativă (peste 5 %) și durabilă, Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolele 111 și 112 din Statutul funcționarilor, un coeficient corector pentru locul respectiv.

(2) Comisia decide, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112 din Statutul funcționarilor, să suprimă aplicarea unui coeficient corector specific pentru un anumit loc. În acest caz, decizia se bazează pe unul dintre următoarele elemente:

- (a) o cerere întocmită de către autoritățile competente ale statului membru respectiv, de administrația unei instituții a Uniunii sau de reprezentanții funcționarilor Uniunii dintr-un loc de repartizare anume, din care reiese că în locul de repartizare respectiv costul vieții prezintă o diferență (mai mică de 2 %) care nu mai este semnificativă față de costul înregistrat în capitala statului membru respectiv. Această convergență trebuie să fie durabilă și validată de Eurostat;
- (b) faptul că nu mai există funcționari și agenți temporari ai Uniunii repartizați în acel loc.

CAPITOLUL 5

CLAUZELE DE MODERARE ȘI EXCEPTARE*Articolul 10*

Valorii indicatorului specific utilizat pentru actualizarea anuală i se aplică o limită superioară de 2 % și o limită inferioară de - 2 %. În cazul în care valoarea indicatorului specific depășește limita superioară sau scade sub limita inferioară, pentru calculul valorii de actualizare se folosește valoarea-limită.

Primul paragraf nu se aplică în cazul în care se aplică articolul 11.

Partea rămasă a actualizării anuale care reprezintă diferența dintre valoarea actualizării calculată pe baza indicatorului specific și valoarea actualizării calculată pe baza valorii-limită se aplică de la data de 1 aprilie a anului următor.

Articolul 11

(1) Dacă se înregistrează o scădere a PIB real al Uniunii Europene pentru anul în curs, potrivit previziunilor Comisiei, iar indicatorul specific este pozitiv, la calcularea valorii actualizării se folosește numai o parte din indicatorul specific. Partea rămasă a valorii actualizării, care corespunde părții rămase a indicatorului specific, se aplică de la o dată ulterioară din anul următor. Nu se ține seama de partea rămasă a valorii actualizării în sensul articolului 10. Valoarea PIB-ului Uniunii, consecințele în ceea ce privește împărțirea indicatorului specific și data de aplicare sunt stabilite în conformitate cu următorul tabel:

PIB al Uniunii	Consecințele pentru indicatorul specific	Data plății celei de a doua părți
[- 0,1 %; - 1 %]	33 %; 67 %	1 aprilie în anul n + 1
[- 1 %; - 3 %]	0 %; 100 %	1 aprilie în anul n + 1
sub - 3 %	0 %	—

(2) În cazul unui decalaj între previziunea menționată în tabelul de la alineatul (1) și datele definitive privind produsul intern brut puse la dispoziție de Comisie și dacă aceste date definitive ar modifica consecințele prezentate în tabelul menționat, corecțiile necesare, inclusiv adaptările retroactive, fie pozitive, fie negative, se aplică în conformitate cu același tabel.

(3) Orice valoare de referință actualizată care reprezintă rezultatul unei corecții se publică de Comisie în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.

(4) În cazul în care, în urma aplicării alineatului (1), valoarea indicatorului specific nu a fost folosită la actualizarea remunerațiilor și a pensiilor, această din urmă valoare este luată ca bază pentru calculul unei actualizări viitoare, după ce creșterea cumulativă a produsului intern brut din Uniune, măsurată începând cu anul în care a fost aplicat alineatele (1) sau (2), devine pozitivă. În toate cazurile, prin analogie, valoarea menționată în prima teză face obiectul limitelor și principiilor stabilite la articolul 10 din prezenta anexă. În acest scop, Eurostat măsoară regulat evoluția produsului intern brut.

(5) Dacă este cazul, consecințele juridice ale aplicării articolului 10 și a prezentului articol vor produce în continuare pe deplin efectele respective chiar și după data expirării prezentei anexe, menționată la articolul 15.

CAPITOLUL 6

ROLUL EUROSTAT ȘI RELAȚIILE CU INSTITUTELE NAȚIONALE DE STATISTICĂ SAU CU ALTE AUTORITĂȚI COMPETENTE DIN STATELE MEMBRE

Articolul 12

Eurostat are rolul de a monitoriza calitatea datelor de bază și a metodelor statistice utilizate în vederea elaborării factorilor luați în considerare la actualizarea remunerațiilor. Acesta are în special atribuția de a efectua orice evaluare sau de a întreprinde orice studiu necesar acestei monitorizări.

Articolul 13

Eurostat convoacă în luna martie a fiecărui an o întâlnire a unui grup de lucru alcătuit din experți ai institutelor naționale de statistică sau a altor autorități relevante ale statelor membre, denumit „Grupul de lucru pentru articolele 64 și 65 din Statutul funcționarilor”.

Cu această ocazie, se efectuează o analiză a metodologiei statistice, precum și a aplicării acestora în ceea ce privește indicatorii specifici și de control, indicele comun și paritățile economice.

Împreună cu datele privind timpul de lucru din cadrul serviciilor administrațiilor centrale, sunt, de asemenea, comunicate informațiile necesare pentru a realiza o previziune a evoluției puterii de cumpărare în vederea actualizării intermediare a remunerațiilor.

Articolul 14

Fiecare stat membru comunică Eurostat, la cererea acestuia, factorii care au incidență directă sau indirectă asupra compoziției și evoluției remunerațiilor funcționarilor naționali din administrațiile centrale.

CAPITOLUL 7

DISPOZIȚIE FINALĂ ȘI CLAUZA DE REVIZUIRE

Articolul 15

(1) Dispozițiile prezentei anexe se aplică de la 1 ianuarie 2014 până la 31 decembrie 2023.

(2) Până la 31 martie 2022, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv ține seama de analiza efectuată în temeiul articolului 2 din prezenta anexă și verifică, în special, dacă evoluția puterii de cumpărare a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor Uniunii este coerentă cu evoluția puterii de cumpărare a salariilor funcționarilor publici naționali din administrațiile centrale. Pe baza acestui raport, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere de modificare a prezentei anexe și a articolului 66a din Statutul funcționarilor în temeiul articolului 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Atât timp cât Parlamentul European și Consiliul nu adoptă un regulament pe baza unei propuneri din partea Comisiei, prezenta anexă și articolul 66a din Statutul funcționarilor continuă să se aplice provizoriu și după data de expirare stabilită la alineatul (1) din prezentul articol și la articolul 66a din Statutul funcționarilor.

(4) La sfârșitul anului 2018, Comisia prezintă un raport intermediar Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei anexe și a articolului 66a din Statutul funcționarilor.”;

72. Anexa XII se modifică după cum urmează:

(d) se introduce următorul articol:

(a) Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

(1) Orice actualizare a ratei contribuției începe să producă efecte de la 1 iulie, concomitent cu actualizarea anuală a remunerațiilor în temeiul articolului 65 din Statutul funcționarilor. Actualizările nu pot să aibă ca rezultat modificarea contribuției, în sensul creșterii sau al scăderii, cu mai mult de un punct procentual față de rata aplicată în anul precedent.

(2) Diferența dintre actualizarea ratei contribuției care ar rezulta din calculul actuarial și actualizarea care rezultă din variația menționată la alineatul (1) ultima teză nu se recuperează niciodată și, prin urmare, nici nu se ia în considerare în calculele actuariale ulterioare. Rata contribuției care ar fi rezultat din calculul actuarial este indicată în raportul de evaluare prevăzut la articolul 1 din prezenta anexă.”;

(b) la articolul 4 alineatul (6), cuvintele „12 ani” se înlocuiesc cu „30 de ani”;

(c) la articolul 10 alineatul (2) și la articolul 11 alineatul (2), cuvintele „12 ani” se înlocuiesc cu „30 de ani”;

„Articolul 11a

Până în anul 2020, pentru aplicarea articolului 4 alineatul (6), a articolului 10 alineatul (2) și a articolului 11 alineatul (2) din prezenta anexă, media mobilă se calculează pe baza următorului calendar:

	În 2017 - 22 de ani
În 2014 - 16 ani	În 2018 - 24 de ani
În 2015 - 18 ani	În 2019 - 26 de ani
În 2016 - 20 de ani	În 2020 - 28 de ani”;

(e) Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Rata indicată la articolele 4 și 8 din anexa VIII pentru calcularea dobânzii compuse este rata efectivă menționată la articolul 10 din prezenta anexă și este actualizată, dacă este necesar, cu ocazia efectuării evaluărilor actuariale, o dată la cinci ani.

Cu privire la actualizare, rata indicată la articolele 4 și 8 din anexa VIII se interpretează ca o rată de referință. Comisia publică rata efectivă actualizată, în termen de două săptămâni de la actualizare, în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, pentru informare.”;

(f) Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

(1) În 2022, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. În raportul respectiv se prezintă implicațiile bugetare ale prezentei anexe și se evaluează echilibrul actuarial al sistemului de pensii. Pe baza acestui raport, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere de modificare a prezentei anexe.

(2) În 2018, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport intermediar cu privire la aplicarea prezentei anexe.”;

73. Anexa XIII se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 7 alineatul (2), cuvântul „ajustate” se înlocuiește cu „actualizate”;

(b) articolele 10, 14-17 și articolul 18 alineatul (2) se elimină;

(c) la articolul 18 alineatul (1), cuvântul „ajustate” se înlocuiește cu „actualizate”, iar cuvântul „ajustarea” se înlocuiește cu „actualizarea”;

(d) Articolul 19 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 19

Fără a aduce atingere dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*), articolele 63, 64, 65, 82 și 83a din Statutul funcționarilor, anexele XI și XII la acesta, precum și articolul 20 alineatul (1) și articolele 64, 92 și 132 din Regimul aplicabil celorlalți agenți în vigoare înainte de 1.11.2013 rămân în continuare în vigoare exclusiv în scopul unei eventuale ajustări necesare pentru a se respecta o eventuală hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii Europene în temeiul articolului 266 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la aplicarea articolelor menționate.

(*) Regulamentului (UE) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (JO L 287, 29.10.2013, p. 15)”;

(e) articolul 20 se modifică după cum urmează:

(i) alineatul (2) se elimină;

(ii) la alineatul (3), paragraful al doilea se înlocuiește cu următorul text:

„Pensiei îi este aplicat coeficientul corector numai în cazul în care funcționarul își are reședința la ultimul loc de repartizare sau în țara sa de origine în sensul articolului 7 alineatul (4) din anexa VII. Cu toate acestea, din motive de ordin familial sau medical, funcționarul titular al unei pensii poate solicita autorității împuternicite să facă numiri modificarea locului său de origine; această decizie este luată pe baza prezentării de către funcționarul respectiv a documentelor justificative corespunzătoare.”;

(iii) ultima teză de la alineatul (4) se elimină;

(f) Articolul 21 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 21

Fără a aduce atingere articolului 77 al doilea paragraf teza a doua din Statutul funcționarilor, funcționarii încadrați în muncă înainte de 1 mai 2004 au dreptul la 2 % din salariul lor menționat pentru fiecare an de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii, calculat în conformitate cu articolul 3 din anexa VIII.

Funcționarii încadrați în muncă în perioada cuprinsă între 1 mai 2004 și 31 decembrie 2013 au dreptul la 1,9 % din salariul lor menționat pentru fiecare an de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii, calculat în conformitate cu articolul 3 din anexa VIII.”;

(g) Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

(1) Funcționarul care are o vechime în serviciu de cel puțin 20 de ani la 1 mai 2004 are dreptul la pensie pentru limită de vârstă la vârsta de 60 de ani.

Funcționarul în vârstă de cel puțin 35 de ani la 1 mai 2014, încadrat în muncă înainte de 1 ianuarie 2014, are dreptul la pensie pentru limită de vârstă la vârsta indicată în tabelul de mai jos:

Vârsta la 1 mai 2014	Vârsta de pensionare	Vârsta la 1 mai 2014	Vârsta de pensionare
60 de ani și mai mult	60 de ani	47 de ani	62 de ani și 6 luni
59 de ani	60 de ani și 2 luni	46 de ani	62 de ani și 8 luni
58 de ani	60 de ani și 4 luni	45 de ani	62 de ani și 10 luni

Vârsta la 1 mai 2014	Vârsta de pensionare	Vârsta la 1 mai 2014	Vârsta de pensionare
57 de ani	60 de ani și 6 luni	44 de ani	63 de ani și 2 luni
56 de ani	60 de ani și 8 luni	43 de ani	63 de ani și 4 luni
55 de ani	61 de ani	42 de ani	63 de ani și 6 luni
54 de ani	61 de ani și 2 luni	41 de ani	63 de ani și 8 luni
53 de ani	61 de ani și 4 luni	40 de ani	63 de ani și 10 luni
52 de ani	61 de ani și 6 luni	39 de ani	64 de ani și 3 luni
51 de ani	61 de ani și 8 luni	38 de ani	64 de ani și 4 luni
50 de ani	61 de ani și 11 luni	37 de ani	64 de ani și 5 luni
49 de ani	62 de ani și 2 luni	36 de ani	64 de ani și 6 luni
48 de ani	62 de ani și 4 luni	35 de ani	64 de ani și 8 luni

Funcționarul cu vârsta sub 35 de ani la 1 mai 2014 are dreptul la pensie pentru limită de vârstă la vârsta de 65 de ani.

Cu toate acestea, pentru funcționarul în vârstă de cel puțin 45 de ani la 1 mai 2014 încadrat în muncă în perioada cuprinsă între 1 mai 2004 și 31 decembrie 2013, vârsta de pensionare rămâne 63 de ani.

Cu excepția unei dispoziții contrare a prezentului Statut al funcționarilor, vârsta de pensionare a funcționarului încadrat în muncă înainte de 1 ianuarie 2014 care urmează să fie luată în considerare în toate trimerile la vârsta de pensionare din prezentul Statut al funcționarilor, se stabilește în conformitate cu dispozițiile menționate anterior.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 2 din anexa VIII, funcționarul încadrat în muncă înainte de 1 ianuarie 2014 care rămâne în activitate după vârsta la care ar fi avut dreptul la pensie pentru limită de vârstă are dreptul la o majorare de 2,5 % a ultimului salariu de bază pentru fiecare an lucrat după această vârstă, fără ca valoarea totală a pensiei sale să poată depăși 70 % din ultimul salariu de bază, în sensul articolului 77 paragraful al doilea sau al treilea din Statutul funcționarilor, după caz.

Cu toate acestea, pentru funcționarii în vârstă de cel puțin 50 de ani sau cu o vechime în serviciu de cel puțin 20 de ani la 1 mai 2004, majorarea pensiei prevăzută la paragraful anterior este egală cu cel puțin 5 % din valoarea drepturilor de pensie dobândite la vârsta de 60 de ani.

Această majorare se acordă și în caz de deces, atunci când funcționarul a rămas în activitate după vârsta la care ar fi dobândit dreptul la pensie pentru limită de vârstă.

În cazul în care, în temeiul anexei IVa, un funcționar încadrat în muncă înainte de 1 ianuarie 2014 care lucrează cu normă redusă contribuie la sistemul de pensii proporțional cu timpul lucrat, majorările pensiei prevăzute în prezentul articol se aplică doar în aceeași proporție.

(3) Dacă funcționarul se pensionează înainte de a împlini vârsta de pensionare prevăzută în prezentul articol, se aplică numai jumătate din reducerea prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (b) din anexa VIII pentru perioada cuprinsă între vârsta de 60 de ani și vârsta de pensionare.

(4) Prin derogare de la articolul unic alineatul (1) al doilea paragraf din anexa IV, un funcționar în cazul căruia se aplică o vârstă de pensionare mai mică de 65 de ani în conformitate cu alineatul (1) primește indemnizația prevăzută în anexa respectivă, în condițiile prevăzute în anexă, până în ziua în care funcționarul împlinește vârsta sa de pensionare.

Cu toate acestea, după această vârstă și până la vârsta de cel mult 65 de ani, funcționarul continuă să primească această indemnizație până când atinge pensia maximă pentru limită de vârstă, cu excepția cazului în care se aplică articolul 42c din Statutul funcționarilor.”;

(h) Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 50, în cazul în care se aplică articolul 52 litera (a) din Statutul funcționarilor, un funcționar încadrat în muncă înainte de 1 ianuarie 2014 se pensionează automat în ultima zi a lunii în care împlinește vârsta de 65 de ani. În cazul funcționarilor încadrați în muncă înainte de 1 ianuarie 2014, cuvintele „vârsta de 66 de ani” de la articolul 78 al doilea paragraf și de la articolul 81a alineatul (1) litera (b) din Statutul funcționarilor, precum și de la articolul 12 alineatul (1) litera (b) din anexa VIII se citesc „vârsta de 65 de ani”.

(2) Fără a aduce atingere articolului 52 din Statutul funcționarilor, funcționarii încadrați în muncă înainte de 1 ianuarie 2014 care își încetează activitatea înaintea împlinirii vârstei la care ar fi avut dreptul la pensie pentru limită de vârstă în conformitate cu articolul 22 din prezenta anexă, pot solicita aplicarea dispozițiilor articolului 9 litera (b) din anexa VIII:

(a) până la 31 decembrie 2015 de la 55 de ani;

(b) până la 31 decembrie 2016 de la 57 de ani.

(3) Prin derogare de la articolul 50 al optulea paragraf din Statutul funcționarilor, un funcționar care se pensionează în interes de serviciu în conformitate cu articolul 50 primul paragraf din Statutul funcționarilor are dreptul să primească pensie în temeiul articolului 9 din anexa VIII în conformitate cu tabelul de mai jos:

Data deciziei în temeiul articolului 50 primul paragraf	Vârsta
Până la 31 decembrie 2016	55 de ani
După 31 decembrie 2016	58 de ani

(i) se introduce următorul articol:

„Articolul 24a

În cazul unei pensii stabilite înainte de 1 ianuarie 2014, drepturile de pensie ale beneficiarului rămân stabilite după această dată conform normelor în vigoare la data stabilirii inițiale a drepturilor sale. Același lucru este valabil și pentru asigurarea în cadrul sistemului comun de asigurări de sănătate.”;

(j) Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

(1) Agentul menționat la articolul 2 din Regimul aplicabil celorlalți agenți al cărui contract era în curs la 1 mai 2004 și care este numit funcționar după această dată, dar înainte de 1 ianuarie 2014, are dreptul, la data pensionării, la o ajustare actuarială a drepturilor sale de pensie dobândite în calitate de agent temporar, ținându-se seama de modificarea vârstei la care are dreptul de pensionare menționate la articolul 77 din Statutul funcționarilor.

(2) Agentul menționat la articolele 2, 3a și 3b din Regimul aplicabil celorlalți agenți al cărui contract este în curs la 1 ianuarie 2014 și care este numit funcționar după această dată, are dreptul, la data pensionării, la o ajustare actuarială a drepturilor de pensie dobândite în calitate de agent temporar sau contractual, ținându-se seama de modificarea vârstei de pensionare menționate la articolul 77 din Statutul funcționarilor, în cazul în care acesta are vârsta de cel puțin 35 de ani la 1 mai 2014.”;

(k) se adaugă următoarea secțiune:

„Secțiunea 5

Articolul 30

(1) Prin derogare de la anexa I secțiunea A punctul 2, tabelul următor cu posturile-tip din grupa de funcții AD se aplică funcționarilor aflați în activitate la 31 decembrie 2013:

Director general	AD 15 – AD 16
Director	AD 14 – AD 15
Șef de unitate sau echivalent	AD 9 – AD 14
Consilier sau echivalent	AD 13 – AD 14
Administrator cu funcție superioară aflat în tranziție	AD 14
Administrator în tranziție	AD 13
Administrator	AD 5 – AD 12

(2) Cu efect de la 1 ianuarie 2014, autoritatea împuternicită să facă numiri clasifică funcționarii în activitate la 31 decembrie 2013 în grupa de funcții AD în următoarele posturi-tip:

(a) funcționarii cu gradul AD 14 la 31 decembrie 2013 care nu ocupau un post de director sau echivalent, un post de șef de unitate sau echivalent ori un post de consilier sau echivalent sunt încadrați în postul-tip „Administrator cu funcție superioară aflat în tranziție”;

(b) funcționarii cu gradul AD 13 la 31 decembrie 2013 care nu ocupau un post de șef de unitate sau echivalent ori un post de consilier sau echivalent sunt încadrați în postul-tip „Administrator în tranziție”;

(c) funcționarii cu gradul AD 9-AD 14 la 31 decembrie 2013 care ocupau un post de șef de unitate sau echivalent sunt încadrați în postul-tip „Șef de unitate sau echivalent”;

(d) funcționarii cu gradul AD 13 sau AD 14 la 31 decembrie 2013 care ocupau un post de consilier sau echivalent sunt încadrați în postul-tip „Consilier sau echivalent”;

(e) funcționarii cu gradul AD 5-AD 12 la 31 decembrie 2013 care nu ocupau un post de șef de unitate sau echivalent sunt încadrați în postul-tip „Administrator”.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), funcționarii cu gradul AD 9-AD 14 care au responsabilități speciale pot fi încadrați de către autoritatea împuternicită să facă numiri, înainte de 31 decembrie 2015, în postul-tip „Șef de unitate sau echivalent” ori „Consilier sau echivalent”. Fiecare autoritate împuternicită să facă numiri prevede dispoziții pentru punerea în aplicare a prezentului articol. Cu toate acestea, numărul total de funcționari care beneficiază de această dispoziție nu depășește 5 % din numărul funcționarilor încadrați în grupa de funcții AD la 31 decembrie 2013.

(4) Numirea pe un post-tip este valabilă până la numirea funcționarului într-o funcție nouă, corespunzătoare unui alt post-tip.

(5) Cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 44 primul paragraf, funcționarilor în gradul AD 12, treapta 5 care ocupă un post de administrator li se majorează, începând cu 1 ianuarie 2016, salariul de bază cu o sumă echivalentă diferenței dintre salariul corespunzător gradului AD 12, treapta 4 și gradului AD 12, treapta 3.

(6) Cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 44 primul paragraf, funcționarilor în gradul AD 12, treapta 5 care ocupă un post de administrator și care beneficiază de măsura menționată la alineatul (5) li se majorează după doi ani salariul de bază cu o sumă echivalentă diferenței dintre salariul corespunzător gradului AD 12, treapta 5 și gradului AD 12, treapta 4.

(7) Prin derogare de la alineatul (5) se aplică următoarele dispoziții funcționarilor în gradul AD 12 care au post de administrator, recrutați înainte de 1 mai 2004 și care nu au fost promovați între 1 mai 2004 și 31 decembrie 2013:

(a) cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 44 primul paragraf, funcționarilor în treapta 8 li se majorează, începând cu 1 ianuarie 2016, salariul de bază cu o sumă echivalentă diferenței dintre salariul corespunzător gradului AD 12, treapta 4 și gradului AD 12, treapta 3.

(b) dacă îndeplinesc cerințele prevăzute la litera (a), funcționarii în treapta 8 primesc, după doi ani, o mărire suplimentară a salariului de bază echivalentă cu diferența dintre salariul corespunzător gradului AD 12, treapta 5 și gradului AD 12, treapta 4.

(8) Cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 44 primul paragraf, funcționarilor în gradul AD13, treapta 5 care ocupă un post de administrator în tranziție li se majorează, începând cu 1 ianuarie 2016, salariul de bază cu o sumă echivalentă diferenței dintre salariul corespunzător gradului AD 13, treapta 4 și gradului AD 13, treapta 3.

(9) Cu condiția îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 44 primul paragraf, funcționarii în gradul AD13, treapta 5 care ocupă un post de administrator în tranziție și care beneficiază de măsura menționată la alineatul (8) primesc după doi ani o mărire suplimentară a salariului de bază echivalentă cu diferența dintre salariul corespunzător gradului AD 13, treapta 5 și gradului AD 13, treapta 4.

(10) Funcționarii care primesc mărirea salariului de bază prevăzută la alineatele (5) și (9) și sunt ulterior numiți în funcția de șef de unitate sau o funcție echivalentă sau consilier în același grad păstrează majorarea salariului de bază.

(11) Prin derogare de la articolul 46 prima teză, funcționarii numiți în următorul grad superior și care beneficiază de mărirea salariului de bază prevăzută la alineatele (5), (6), (8) și (9) sunt trecuți în treapta a doua a gradului respectiv. Ei pierd majorarea salariului de bază prevăzută la alineatele (5), (6), (8) și (9).

(12) Mărirea salariului de bază de la alineatul (7) nu este plătită după promovare și nu este inclusă în suma de bază folosită pentru calcularea majorării salariului de bază lunar menționate la articolul 7 alineatul (5) din prezenta anexă.

Articolul 31

(1) Prin derogare de la anexa I secțiunea A punctul 2, funcționarilor aflați în activitate la 31 decembrie 2013 li se aplică următorul tabel cu posturile-tip din grupa de funcții AST:

Asistent cu experiență în tranziție	AST 10 – AST 11
Asistent în tranziție	AST 1 – AST 9
Asistent administrativ în tranziție	AST 1 – AST 7
Agent de sprijin în tranziție	AST 1 – AST 5

(2) Cu efect de la 1 ianuarie 2014, autoritatea împuternicită să facă numiri clasifică funcționarii în activitate la 31 decembrie 2013 în grupa de funcții AST în următoarele posturi-tip:

(a) funcționarii cu gradul AST 10 sau AST 11 la 31 decembrie 2013 sunt încadrați în postul-tip „asistenți cu experiență în tranziție”;

(b) funcționarii care nu fac obiectul literei (a) și care, înainte de 1 mai 2004, erau încadrați în fosta categorie B sau care, înainte de 1 mai 2004, erau încadrați în fosta categorie C sau D și care au devenit membri ai grupei de funcții AST fără restricții, precum și funcționarii recrutați ca AST după 1 mai 2004 sunt încadrați în postul-tip „asistenți în tranziție”;

(c) funcționarii care nu fac obiectul literelor (a) și (b) și care înainte de 1 mai 2004 erau încadrați în fosta categorie C sunt încadrați în postul-tip „asistenți administrativi în tranziție”;

(d) funcționarii care nu fac obiectul literelor (a) și (b) și care înainte de 1 mai 2004 erau încadrați în fosta categorie D sunt încadrați în postul-tip „agenți de sprijin în tranziție”.

(3) Numirea pe un post-tip este valabilă până la numirea funcționarului într-o funcție nouă, corespunzătoare unui alt post-tip. Asistenții administrativi în tranziție și agenții de sprijin în tranziție pot fi încadrați în postul-tip „asistent”, în sensul definiției din anexa 1 secțiunea A, numai în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 4 și la articolul 29 alineatul (1) din Statutul funcționarilor. Promovarea este permisă doar în parcursurile de carieră care corespund fiecărui post tip indicat la alineatul (1).

(4) Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și de la anexa I secțiunea B, numărul de posturi vacante de grad imediat superior necesare în vederea promovării se calculează separat pentru agenții de sprijin în tranziție. Se aplică următoarele rate de multiplicare:

	Grad	Rata
Agenți de sprijin în tranziție	5	—
	4	10 %
	3	22 %
	2	22 %
	1	—

În ceea ce privește agenții de sprijin în tranziție, în vederea promovării [articolul 45 alineatul (1) din Statutul funcționarilor], se analizează meritele comparative între funcționarii eligibili de același grad și clasificare.

(5) Asistenții administrativi în tranziție și agenții de sprijin în tranziție care înainte de 1 mai 2004 erau în fosta categoria C sau D continuă să aibă dreptul la concediu compensatoriu sau la remunerații, în cazul în care cerințele serviciului nu permit compensarea prin ore libere în perioada de două luni următoare celei în care au fost lucrate orele suplimentare, astfel cum se prevede în anexa VI.

(6) Funcționarii care au fost autorizați, în temeiul articolului 55a alineatul (2) litera (g) din Statutul funcționarilor și al articolului 4 din anexa IVa la Statutul funcționarilor, să își exercite activitatea cu normă redusă pentru o perioadă care începe înainte de 1 ianuarie 2014 și se prelungește după această dată, pot continua să își exercite activitatea cu normă redusă în aceleași condiții pe o perioadă totală de maximum de cinci ani.

(7) Pentru funcționarii a căror vârstă de pensionare în conformitate cu articolul 22 din prezenta anexă este de sub 66 de ani, perioada de trei ani menționată la articolul 55a alineatul (2) litera (g) din Statutul funcționarilor poate depăși vârsta lor de pensionare, fără a trece, însă, peste limita vârstei de 65 de ani.

Articolul 32

Prin derogare de la articolul 1 al patrulea paragraf prima teză din anexa II la Statutul funcționarilor, reprezentarea grupei de funcții AST/SC nu trebuie să fie asigurată în Comitetul pentru personal până la următoarele alegeri pentru noul Comitet pentru personal la care agenții AST/SC pot fi reprezentați.

Articolul 33

Prin derogare de la articolul 40 alineatul (2), dacă un funcționar a avut, până la 31 decembrie 2013, un concediu pentru interese personale mai mare de 10 ani în întreaga sa carieră, durata totală a concediului pentru interese personale, raportată la întreaga carieră a funcționarului, nu poate depăși 15 ani.”.

Articolul 2

Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 se elimină a doua liniuță
2. La articolul 2 se adaugă următoarea literă:

„(f) agentul angajat pentru ocuparea unui post care este inclus pe lista posturilor anexată la secțiunea din buget referitoare la o agenție, conform articolului 1a alineatul (2) din Statutul funcționarilor, și pe care autoritățile bugetare l-au clasificat ca fiind temporar, cu excepția șefilor de agenții și șefilor-adjuncți de agenții, astfel cum sunt menționați în actul Uniunii Europene de înființare a agenției respective și funcționarii detașați în interes de serviciu la o agenție.”;

3. Articolul 3 se elimină;
4. La articolul 3b litera (b), punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) funcționari sau agenți temporari în grupele de funcții AST/SC și AST.”;

5. La articolul 8 primul paragraf, cuvintele „articolul 2 litera (a)” se înlocuiesc cu „articolul 2 litera (a) sau articolul 2 litera (f)”;
6. Articolul 10 alineatul (4) se elimină;
7. Articolul 11 se modifică după cum urmează.

(a) la primul paragraf prima teză, cuvintele „articolelor 11-26” se înlocuiesc cu „articolelor 11-26a”;

(b) la paragraful al treilea, cuvintele „paragraful al doilea” se înlocuiesc cu „paragraful al treilea”;

8. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Încadrarea în muncă a agenților temporari trebuie să vizeze asigurarea angajării de către instituție a unor persoane cu cel mai înalt nivel de competență, de eficiență și de integritate, recrutate pe o bază geografică cât mai largă dintre resortisanții statelor membre ale Uniunii.

Agenții temporari sunt selectați fără deosebire de rasă, de convingeri politice, filozofice sau religioase, de sex sau de orientare sexuală și indiferent de starea lor civilă sau de situația familială.

Niciun post nu poate fi rezervat unui anumit stat membru. Cu toate acestea, principiul egalității cetățenilor Uniunii permite fiecărei instituții să adopte măsuri corespunzătoare în urma constatării unui dezechilibru de lungă durată și semnificativ între naționalități la nivelul personalului temporar, care nu se justifică prin criterii obiective. Aceste măsuri corespunzătoare trebuie justificate și nu pot avea niciodată drept rezultat alte criterii de recrutare decât cele bazate pe merit. Înainte de adoptarea acestor măsuri corespunzătoare, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf adoptă dispoziții generale de aplicare a prezentului alineat, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor.

După o perioadă de trei ani începând de la 1 ianuarie 2014, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a paragrafului precedent.

Pentru a facilita recrutarea pe o bază geografică cât mai largă posibil, instituțiile depun toate eforturile pentru a sprijini educația multilingvă și multiculturală a copiilor membrilor personalului lor.”;

(b) la alineatul (5), cuvintele „Fiecare instituție” se înlocuiesc cu „Autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf”;

9. Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

(1) Un agent temporar trebuie să efectueze o perioadă de probă de nouă luni.

În cazul în care, în cursul perioadei de probă, agentul temporar este împiedicat să își exercite atribuțiile o perioadă neîntreruptă de cel puțin o lună, ca urmare a unei boli, a unui concediu de maternitate acordat în temeiul articolului 58 din Statutul funcționarilor sau a unui accident, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf poate prelungi durata perioadei de probă cu o

perioadă corespunzătoare. Durata totală a perioadei de probă nu poate în niciun caz să depășească 15 luni.

(2) În cazul în care activitatea agentului temporar aflat în perioada de probă se dovedește, în mod evident, necorespunzătoare, poate fi întocmit oricând în cursul perioadei de probă un raport asupra activității sale.

Raportul se aduce la cunoștința persoanei în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris, în termen de opt zile lucrătoare. Raportul și observațiile sunt transmise de îndată de către superiorul ierarhic al agentului temporar autorității menționate la articolul 6 primul paragraf. Pe baza acestui raport, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf poate decide concedierea agentului temporar înainte de încheierea perioadei de probă, cu un preaviz de o lună, sau poate decide transferul acestuia într-un alt departament pentru perioada rămasă din perioada de probă.

(3) Cu cel puțin o lună înainte de terminarea perioadei de probă, se întocmește un raport de evaluare a capacității agentului temporar de a exercita atribuțiile pe care le presupune funcția sa, precum și a eficienței și conduitei sale în serviciu. Raportul se aduce la cunoștința agentului temporar în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris în termen de opt zile lucrătoare.

În cazul în care raportul respectiv recomandă concedierea sau, în mod excepțional, prelungirea perioadei de probă în conformitate cu alineatul (1), raportul și observațiile sunt transmise de îndată de către superiorul ierarhic al agentului temporar autorității menționate la articolul 6 primul paragraf.

Agentul temporar a cărui activitate sau comportament nu s-au dovedit adecvate pentru menținerea pe post este concediat.

Decizia definitivă se bazează pe raportul menționat la prezentul alineat și pe elementele deținute de autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf referitoare la conduita agentului temporar în raport cu titlul II din statut.

(4) Agentul temporar concediat în perioada de probă are dreptul la o indemnizație egală cu o treime din salariul de bază pentru fiecare lună lucrată în perioada de probă.”;

10. La articolul 15 alineatul (1) primul paragraf se adaugă următoarea teză:

„Agenții temporari clasificați în conformitate cu criteriile de încadrare în grade adoptate de autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf își mențin vechimea în treaptă dobândită în capacitatea respectivă în cazul în care sunt angajați ca agenți temporari în același grad imediat după perioada precedentă în care au lucrat ca agenți temporari.”;

11. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Articolele 42a, 42b și articolele 55-61 din statut privind concediile, timpul și programul de lucru, orele suplimentare, activitatea în schimburi, rămânerea la dispoziția instituției, la locul de muncă sau la domiciliu, și sărbătorile legale se aplică prin analogie. Concediul special, concediul pentru creșterea copilului și concediul din motive familiale nu se pot prelungi peste durata contractului. De asemenea, articolele 41, 42, 45 și 46 din Statutul funcționarilor se aplică prin analogie agenților temporari la care se face referire la articolul 29 din anexa XIII la Statutul funcționarilor, indiferent de data angajării lor.

Cu toate acestea, concediul medical plătit prevăzut la articolul 59 din statut nu poate depăși trei luni sau vechimea în serviciu a agentului temporar, atunci când aceasta din urmă este mai lungă. Concediul nu poate fi prelungit peste durata contractului agentului în cauză.

La expirarea termenelor respective, agentul al cărui contract nu este reziliat, chiar dacă acesta nu își poate relua încă activitatea, este trecut în concediu fără plată.

Cu toate acestea, dacă agentul contractează o boală profesională sau este victima unui accident survenit cu ocazia exercitării atribuțiilor sale, acesta beneficiază în continuare de întreaga sa remunerație în perioada în care este inapt de muncă, atât timp cât nu are dreptul să beneficieze de prestația de invaliditate prevăzută la articolul 33.”;

12. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

În mod excepțional, agentul temporar poate beneficia, la cerere, de concediu fără plată pentru probleme personale cu caracter imperios. Articolul 12b din statut continuă să se aplice în perioada de concediu fără plată pentru interese personale.

Se poate refuza unui agent temporar autorizația prevăzută la articolul 12b în scopul angajării într-o activitate profesională, remunerată sau nu, care implică activități de lobby sau de reprezentare față de instituția sa și care ar putea conduce un conflict real sau potențial cu interesele legitime ale instituției.

Autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf stabilește durata acestui concediu, care nu poate depăși un sfert din vechimea în serviciu a agentului temporar în cauză și nu poate fi mai mare de:

— trei luni, în cazul în care vechimea în serviciu a agentului temporar este mai mică de patru ani,

— douăsprezece luni, în celelalte cazuri.

Durata concediului menționat la primul paragraf nu se ia în considerare la aplicarea dispozițiilor articolului 44 primul paragraf din Statutul funcționarilor.

Pe perioada concediului fără plată al agentului temporar, se suspendă asigurările de boală și de accident prevăzute la articolul 28.

Cu toate acestea, pe baza unei cereri formulate cel târziu în luna următoare celei în care începe concediul fără plată, agentul temporar care nu desfășoară o activitate profesională remunerată poate beneficia în continuare de asigurările împotriva riscurilor menționate la articolul 28, cu condiția să plătească, pe durata concediului, jumătate din valoarea contribuțiilor prevăzute la acest articol; contribuția se calculează pe baza ultimului salariu de bază al agentului temporar în cauză.

În afară de aceasta, agentul temporar menționat la articolul 2 litera (c) sau (d) care face dovada imposibilității de a dobândi drepturi de pensie în cadrul unui alt sistem de pensii poate, la cerere, continua să dobândească noi drepturi de pensie, pe durata concediului fără plată, cu condiția să plătească o contribuție egală cu triplul ratei prevăzute la articolul 41; contribuțiile se calculează pe baza salariului de bază al agentului temporar, aferent gradului și treptei sale.

Femeile al căror concediu de maternitate începe înainte de sfârșitul contractului lor au dreptul la concediu de maternitate și la alocația aferentă.”;

13. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), cuvântul „ajustarea” se înlocuiește cu „actualizarea”;

(b) la alineatul (3), cuvintele „prelevarea specială” se înlocuiesc cu cuvintele „taxa de solidaritate”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Articolul 44 din Statutul funcționarilor se aplică, prin analogie, agenților temporari.”;

14. Articolul 28a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3) ultima teză, cuvintele „se ajustează” se înlocuiesc cu „se actualizează”;

(b) la alineatul (10), cuvintele „de către instituțiile Uniunii” se înlocuiesc cu „de către autoritățile instituțiilor menționate la articolul 6 primul paragraf”;

(c) alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:

„La fiecare doi ani, Comisia prezintă un raport privind situația financiară a sistemului de asigurări de șomaj. Independent de acest raport, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112 din Statutul funcționarilor, să ajusteze contribuțiile prevăzute la alineatul (7) de la prezentul articol în cazul în care acest lucru este necesar în interesul echilibrului sistemului.”;

15. La articolul 33 alineatul (1) al doilea paragraf, cuvintele „65 de ani” se înlocuiesc cu „66 de ani”.

16. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34

Succesorii în drepturi ai unui agent decedat, astfel cum sunt definiți în capitolul 4 din anexa VIII la statut, beneficiază de o pensie de urmaș în condițiile prevăzute la articolele 35-38.

În caz de deces al unui fost agent beneficiar al unei prestații de invaliditate, precum și în caz de deces al unui fost agent menționat la articolul 2 litera (a), (c), (d), (e) sau (f) și beneficiar al unei pensii pentru limită de vârstă sau care și-a încetat activitatea înainte de a împlini vârsta de pensionare și care a solicitat ca plata pensiei pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice următoare celei în cursul căreia împlinește vârsta de pensionare, succesorii în drepturi ai agentului decedat, astfel cum sunt definiți în capitolul 4 din anexa VIII la statut, beneficiază de o pensie de urmaș în condițiile prevăzute în anexa respectivă.

În caz de dispariție de mai mult de un an fie a unui agent temporar, fie a unui fost agent temporar beneficiar al unei prestații de invaliditate sau al unei pensii pentru limită de vârstă, fie a unui fost agent temporar care și-a încetat activitatea înainte de a împlini vârsta de pensionare și care a solicitat ca plata pensiei pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice următoare celei în cursul căreia împlinește vârsta de pensionare, dispozițiile capitolelor 5 și 6 din anexa VIII la statut privind pensiile provizorii se aplică prin analogie soțului și persoanelor considerate a fi în întreținerea persoanei dispărute.”;

17. La articolul 36 primul paragraf a treia teză, cuvintele „articolul 2 litera (a), (c) sau (d)” se înlocuiesc cu „articolul 2 litera (a), (c), (d), (e) sau (f)”;

18. La articolul 37 paragraful al patrulea, cuvintele „63 de ani” se înlocuiesc cu „vârsta de pensionare”, iar cuvintele „articolul 2 litera (a), (c) sau (d)” se înlocuiesc cu „articolul 2 litera (a), (c), (d), (e) sau (f)”;

19. Articolul 39 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) La încetarea raporturilor de muncă, agentul menționat la articolul 2 are dreptul la pensie pentru

limită de vârstă, la transferul echivalentului actuarial sau la plata indemnizației de plecare în condițiile prevăzute la titlul V capitolul 3 din Statutul funcționarilor și în anexa VIII la acesta. Atunci când agentul are dreptul la pensie pentru limită de vârstă, drepturile sale de pensie se reduc proporțional cu sumele plăților efectuate în temeiul articolului 42.”;

20. Articolul 42 primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În conformitate cu condițiile stabilite de autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf, un agent poate solicita autorității respective să efectueze toate plățile pe care acesta trebuie să le efectueze pentru constituirea sau menținerea drepturilor de pensie în țara sa de origine.”;

21. Articolul 47 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 47

Pe lângă încetarea activității ca urmare a decesului agentului temporar, contractul de muncă poate înceta:

(a) la sfârșitul lunii în cursul căreia agentul împlinește vârsta de 66 de ani sau, dacă este cazul, la o dată stabilită în conformitate cu articolul 52 paragraful al doilea și al treilea din Statutul funcționarilor; sau

(b) în cazul unui contract pe perioadă determinată:

(i) la data prevăzută în contract;

(ii) la sfârșitul perioadei de preaviz stabilite în contract care îi oferă agentului sau instituției posibilitatea de a rezilia contractul înainte de termen. Perioada de preaviz nu poate fi mai scurtă de o lună pentru fiecare an lucrat, fiind de cel puțin o lună și cel mult trei luni. Pentru agentul temporar al cărui contract a fost reînnoit, perioada maximă este de șase luni. Cu toate acestea, perioada de preaviz nu poate începe în timpul sarcinii atestate printr-un certificat medical, al concediului de maternitate sau al concediului medical, cu condiția ca acesta din urmă să nu depășească trei luni. Pe de altă parte, perioada de preaviz se suspendă pe perioada sarcinii confirmate printr-un certificat medical sau a concediilor de maternitate și de boală, în limitele menționate anterior. În cazul în care contractul este reziliat de către instituție, agentul are dreptul la o indemnizație egală cu o treime din salariul său de bază pentru perioada cuprinsă între data la care îi încetează raporturile de muncă și data la care îi înceta contractul;

(iii) în cazul în care agentul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (2) litera (a) și sub rezerva posibilității de a autoriza o derogare de la dispozițiile respective. Atunci când nu se acordă această derogare, se aplică perioada de preaviz prevăzută la punctul (ii); sau

(c) în cazul unui contract pe perioadă nedeterminată:

- (i) la sfârșitul perioadei de preaviz stabilite în contract; perioada de preaviz nu poate fi mai scurtă de o lună pentru fiecare an complet de serviciu, fiind de cel puțin trei luni și cel mult 10 luni. Cu toate acestea, perioada de preaviz nu poate începe în timpul sarcinii atestate printr-un certificat medical, al concediului de maternitate sau al concediului medical, cu condiția ca acesta din urmă să nu depășească trei luni. Pe de altă parte, perioada de preaviz se suspendă pe perioada sarcinii confirmate printr-un certificat medical sau a concediilor de maternitate și de boală, în limitele menționate anterior; sau
- (ii) în cazul în care agentul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (2) litera (a) și sub rezerva posibilității de a autoriza o derogare de la dispozițiile respective. Atunci când nu se acordă această derogare, se aplică perioada de preaviz prevăzută la punctul (i).”;

22. se introduce următorul articol:

„Articolul 48a

Pe parcursul oricărei legislații parlamentare, articolul 50 din statut se poate aplica prin analogie unui număr maxim de cinci agenți temporari cu experiență angajați de grupurile politice din Parlamentul European care au gradele AD 15 sau AD 16, cu condiția ca aceștia să fi împlinit 55 de ani, și să aibă 20 de ani de experiență în instituțiile europene și cel puțin 2,5 ani vechime în ultimul grad.”;

23. Articolul 50c alineatul (2) se elimină;

24. La titlul II se adaugă următorul capitol:

„CAPITOLUL 11

DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND AGENȚII TEMPORARI MENȚIONAȚI LA ARTICOLUL 2 LITERA (F)

Articolul 51

Articolul 37, cu excepția literei (b) de la primul paragraf, precum și articolul 38 din Statutul funcționarilor se aplică prin analogie agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f).

Articolul 52

Prin derogare de la articolul 17 al treilea paragraf, agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f) care au contract pe o perioadă nedeterminată li se poate acorda, indiferent de vechimea în muncă, concediu fără plată pentru perioade care nu depășesc un an.

Durata totală a unui astfel de concediu nu poate să depășească 12 ani în cursul întregii cariere a agentului.

Pe postul ocupat de agentul temporar poate fi angajată o altă persoană.

La încheierea perioadei de concediu, agentul temporar trebuie reintegrat în primul post vacant din grupa de funcții corespunzătoare gradului său, cu condiția ca acesta să corespundă cerințelor pentru postul respectiv. În cazul în care refuză postul care îi este oferit, acesta are în continuare dreptul de a fi reîncadrat în următorul post vacant din grupa de funcții corespunzătoare gradului său, cu respectarea aceluiași condiții; în cazul în care acesta refuză a doua oară, instituția respectivă poate dispune, în cazul agentului respectiv, încetarea raporturilor de muncă, fără preaviz. Până la data reintegrării sale efective sau a detașării, agentul rămâne în concediu fără plată pentru interese personale.

Articolul 53

Agenții temporari menționați la articolul 2 litera (f) sunt angajați în baza unei proceduri de selecție organizate de una sau mai multe agenții. Oficiul European pentru Selecția Personalului asigură asistență, la cererea agenției sau a agențiilor în cauză, în special prin definirea conținutului testelor și prin organizarea procedurilor de selecție. Oficiul European pentru Selecția Personalului asigură transparența procedurilor de selecție.

În cazul unei proceduri de selecție externe, agenții temporari menționați la articolul 2 litera (f) sunt angajați doar în gradele SC1 – SC2, AST 1 – AST 4 sau AD 5 – AD 8. Cu toate acestea, agenția poate, dacă este cazul și în situații justificate corespunzător, să autorizeze angajarea în gradul AD 9, AD 10, AD 11 sau, în mod excepțional, în gradul AD 12, pentru posturi cu responsabilitățile corespunzătoare și în limitele schemei de personal aprobate. Numărul total al angajărilor în gradele AD 9 - AD 12 dintr-o agenție nu poate să depășească 20 % din totalul angajărilor de personal temporar în grupa de funcții AD, calculat pe o perioadă continuă de cinci ani.

Articolul 54

În cazul agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f), clasificarea în gradul imediat superior se efectuează exclusiv prin selecție din rândul membrilor personalului care au cel puțin doi ani de vechime în gradul respectiv, după o analiză comparativă a meritelor lor și a rapoartelor asupra acestora. Ultima teză de la articolul 45 alineatele (1) și (2) din Statutul funcționarilor se aplică prin analogie. Nu se pot depăși coeficienții de multiplicare destinați echivalării carierelor medii, stabiliți pentru funcționari în secțiunea B din anexa I la Statutul funcționarilor.

În conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, fiecare agenție adoptă dispoziții generale de punere în aplicare a prezentului articol.

Articolul 55

În cazul în care un agent temporar menționat la articolul 2 alineatul (f) se mută, în urma unei publicări interne a unui post, într-un nou post în grupa sa de funcții, acesta nu este clasificat într-un grad sau o treaptă inferioară celei corespunzătoare postului său anterior, cu condiția ca gradul său să fie unul dintre gradele menționate în anunțul de post vacant.

Aceleași dispoziții se aplică, prin analogie, în cazul în care un astfel de agent temporar semnează un contract nou cu o agenție imediat după un contract anterior cu o altă agenție pentru un astfel de post de agent temporar.

Articolul 56

În conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, fiecare agenție adoptă dispoziții generale privind procedurile de angajare și utilizare a agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f).";

25. Titlul III se elimină;

26. La articolul 79 alineatul (2), cuvintele „Fiecare instituție” se înlocuiesc cu „Autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf”;

27. Articolul 80 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pe baza acestui tabel, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf al fiecărei instituții, agenții sau entități menționate la articolul 3a poate, după consultarea Comitetului pentru Statutul funcționarilor, să stabilească în detaliu competențele asociate fiecărui tip de atribuții.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Articolele 1d și 1e din Statutul funcționarilor se aplică prin analogie.”;

28. Articolul 82 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (6), cuvintele „Fiecare instituție” se înlocuiesc cu „Autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„(7) Agenții contractuali angajați în grupele de funcții II, III și IV pot fi autorizați să participe la concursurile interne numai după ce au lucrat trei ani în instituție. Agenții contractuali angajați în grupa de funcții II pot avea acces numai la concursurile pentru gradele SC 1 și 2, cei angajați în grupa de funcții III la gradele AST 1 și 2, iar cei angajați în grupa de funcții IV la gradele AST 1-4 sau la gradele AD 5 și 6. Numărul total al candidaților care sunt agenți

contractuali și care sunt numiți în posturile vacante pentru oricare dintre aceste grade nu poate depăși 5 % din numărul total anual al numirilor în aceste funcții, în conformitate cu articolul 30 al doilea paragraf din statut.”;

29. Articolul 84 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 84

(1) Agentul contractual al cărui contract este încheiat pe o perioadă de cel puțin un an efectuează o perioadă de probă în primele șase luni de activitate, în cazul în care este încadrat în grupa de funcții I, și în primele nouă luni pentru celelalte grupe de funcții.

În cazul în care, în perioada de probă, agentul contractual este împiedicat să își exercite atribuțiile timp de cel puțin o lună în mod continuu, ca urmare a unei boli, a unui concediu de maternitate în temeiul articolului 58 din Statutul funcționarilor sau a unui accident, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf poate prelungi durata perioadei de probă cu o perioadă corespunzătoare. Durata totală a perioadei de probă nu poate în niciun caz să depășească 15 luni.

(2) În cazul în care activitatea agentului contractual aflat în perioada de probă se dovedește, în mod evident, necorespunzătoare, poate fi întocmit oricând în cursul perioadei de probă un raport asupra activității sale.

Raportul se aduce la cunoștința persoanei în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris, în termen de opt zile lucrătoare. Raportul și observațiile sunt transmise de îndată de către superiorul ierarhic al agentului contractual autorității menționate la articolul 6 primul paragraf. Pe baza acestui raport, autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf poate decide concedierea agentului contractual înainte de încheierea perioadei de probă, cu un preaviz de o lună, sau poate decide transferul agentului contractual într-un alt departament pentru perioada rămasă din perioada de probă.

(3) Cel târziu cu o lună înainte de terminarea perioadei de probă, se întocmește un raport de evaluare a capacității agentului contractual de a exercita atribuțiile pe care le presupune funcția sa, precum și a eficienței și conduitei sale în serviciu. Raportul se aduce la cunoștința agentului contractual în cauză, care are dreptul de a-și formula observațiile în scris în termen de opt zile lucrătoare.

În cazul în care raportul respectiv recomandă concedierea sau, în mod excepțional, prelungirea perioadei de probă în conformitate cu alineatul (1), raportul și observațiile sunt transmise de îndată de către superiorul ierarhic al agentului contractual autorității menționate la articolul 6 primul paragraf.

Agentul contractual a cărui activitate sau comportament nu s-au dovedit adecvate pentru menținerea pe post este concediat.

Decizia definitivă se bazează pe raportul menționat la prezentul alineat și pe elementele deținute de autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf referitoare la conduita agentului contractual în raport cu titlul II din statut.

(4) Agentul contractual concediat în perioada de probă are dreptul la o indemnizație egală cu o treime din salariul de bază pentru fiecare lună lucrată în perioada de probă.”;

30. La articolul 85 alineatul (3), cuvintele „articolul 314 din Tratatul CE” se înlocuiesc cu „articolul 55 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană”;

31. Articolul 86 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) la al doilea paragraf se adaugă următoarea teză:

„Cu toate acestea, articolul 32 al doilea paragraf din statut se aplică prin analogie agenților contractuali recrutați în gradul 1.”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Se adoptă dispoziții generale de aplicare a prezentului alineat, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor.”;

32. La articolul 88 primul paragraf litera (b), cuvintele „trei ani” se înlocuiesc cu „șase ani”;

33. Articolul 91 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 91

Articolele 16-18 se aplică prin analogie.

A doua teză de la articolul 55 alineatul (4) din Statutul funcționarilor nu se aplică prin analogie membrilor personalului contractual.

Orele suplimentare lucrate de membrii personalului contractual din grupele de funcții III și IV nu dau dreptul la compensare sau la remunerație.

În conformitate cu prevederile din anexa VI din statut, orele suplimentare lucrate de membrii personalului contractual din grupele de funcții I și II se compensează fie prin ore libere, fie prin remunerare, în cazul în care cerințele serviciului nu permit compensarea prin ore libere în perioada de două luni următoare celei în care au fost lucrate orele suplimentare.”;

34. La articolul 95 cuvintele „63 ani” se înlocuiesc cu „vârsta de pensionare”;

35. Articolul 96 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), cuvintele „se ajustează” se înlocuiesc cu „se actualizează”;

(b) alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:

„(11) La fiecare doi ani, Comisia prezintă un raport privind situația financiară a sistemului de asigurări de șomaj. Independent de acest raport, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolele 111 și 112 din Statutul funcționarilor, să ajusteze contribuțiile prevăzute la alineatul (7) în cazul în care acest lucru este necesar în interesul echilibrului sistemului.”;

36. La articolul 101 alineatul (1) al doilea paragraf teza a doua, cuvintele „vârsta de 65 de ani” se înlocuiesc cu cuvintele „vârsta de 66 de ani”;

37. Articolul 103 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În caz de deces al unui fost agent contractual beneficiar al unei prestații de invaliditate, precum și în caz de deces al unui fost agent contractual beneficiar al unei pensii pentru limită de vârstă sau care și-a încetat activitatea înainte de vârsta de pensionare și care a solicitat ca plata pensiei sale pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice următoare celei în cursul căreia împlinește vârsta de pensionare, succesorii în drepturi ai agentului contractual decedat, astfel cum sunt definiți în capitolul 4 din anexa VIII la statut, beneficiază de o pensie de urmaș în condițiile prevăzute în anexa respectivă.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul de dispariție de mai mult de un an fie a unui agent contractual, fie a unui fost agent contractual beneficiar al unei prestații de invaliditate sau a unei pensii pentru limită de vârstă, fie a unui fost agent contractual care și-a încetat activitatea înainte de a împlini vârsta de pensionare și care a solicitat ca plata pensiei pentru limită de vârstă să fie amânată până în prima zi a lunii calendaristice în cursul căreia împlinește vârsta de pensionare, dispozițiile capitolelor 5 și 6 din anexa VIII la statut privind pensiile provizorii se aplică prin analogie soțului și persoanelor considerate a fi în întreținerea persoanei dispărute.”;

38. La articolul 106 alineatul (4), cuvintele „63 de ani” se înlocuiesc cu „vârsta de pensionare”;
39. La articolul 120, cuvintele „fiecare instituție” se înlocuiesc cu „autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf”;
40. Se introduce următorul articol:

„Articolul 132a

În conformitate cu normele de aplicare menționate la articolul 125 alineatul (1) și la cererea expresă a deputatului sau deputaților pe care îi asistă, asistenții parlamentari acreditați pot primi, o singură dată fie o indemnizație de instalare, fie o indemnizație de reinstalare, plătită din indemnizația de asistență parlamentară, pe baza dovezii că a fost necesară o schimbare a locului de reședință. Cuantumul indemnizației nu depășește salariul de bază pe o lună al asistentului.”;

41. Articolul 139 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) la sfârșitul lunii în cursul căreia asistentul parlamentar acreditat împlinește vârsta de 66 de ani sau, în mod excepțional, la o dată stabilită în conformitate cu articolul 52 litera (b) paragraful al doilea și al treilea din Statutul funcționarilor.”;

(ii) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) având în vedere faptul că raporturile profesionale dintre deputat și asistentul său parlamentar acreditat se bazează pe încredere, la expirarea preavizului stabilit în contract, care trebuie să confere asistentului parlamentar acreditat sau Parlamentului European, hotărând la solicitarea deputatului sau a deputaților în Parlamentul European pe care asistentul parlamentar acreditat respectiv a fost angajat să îi asiste, dreptul de reziliere a contractului înainte de termen. Perioada de preaviz nu poate fi mai scurtă de o lună pentru fiecare an lucrat, fiind de cel puțin o lună și cel mult trei luni. Cu toate acestea, perioada de preaviz nu poate începe în timpul sarcinii atestate printr-un certificat medical, al concediului de maternitate sau al concediului medical, cu condiția ca acesta din urmă să nu depășească trei luni. Pe de altă parte, perioada de preaviz se suspendă pe perioada sarcinii confirmate printr-un certificat medical sau a concediilor de maternitate și de boală, în limitele menționate anterior.”;

- (b) se introduce următorul alineat:

„(3a) Normele de aplicare menționate la articolul 125 alineatul (1) prevăd o procedură de conciliere, care se aplică înaintea încheierii contractului unui asistent parlamentar acreditat, la cererea deputatului sau deputaților din Parlamentul European pe care a fost angajat să îi asiste, ori a asistentului parlamentar în cauză, în conformitate cu alineatul (1) litera (d) și cu alineatul (3).”;

42. La articolul 141, cuvintele „fiecare instituție” se înlocuiesc cu „autoritatea menționată la articolul 6 primul paragraf”.

43. Se adaugă următorul articol:

„Articolul 142a

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2020, un raport de evaluare a funcționării Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.”;

44. Anexa se modifică după cum urmează:

(a) la articolul 1 alineatul (1), se adaugă următoarele teze:

„Articolul 21, articolul 22, cu excepția alineatului (4), articolul 23, articolul 24a și articolul 31 alineatele (6) și (7) din anexa respectivă se aplică, prin analogie, celorlalți agenți încadrați în muncă la 31 decembrie 2013. Articolul 30 și articolul 31 alineatele (1), (2), (3) și (5) din anexa respectivă se aplică, prin analogie, agenților temporari încadrați în muncă la 31 decembrie 2013. Pentru agenții recrutați înainte de 1 ianuarie 2014, cuvintele „vârsta de 66 de ani” de la articolul 33 alineatul (1) al doilea paragraf, la articolul 47 litera (a), la articolul 101 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolul 139 alineatul (1) litera (b) din Regimul aplicabil celorlalți agenți se citesc „vârsta de 65 de ani.”;

(b) se adaugă următorul articol:

„Articolul 6

Cu efect de la 1 ianuarie 2014, contractele agenților temporari cărora li se aplică articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți și care sunt în activitate la 31 decembrie 2013 în cadrul unei agenții se transformă, fără procedură de selecție, în contractele prevăzute la articolul 2 litera (f) din prezentul regim. Condițiile contractului rămân neschimbate pentru ceilalți. Prezentul articol nu se aplică contractelor agenților temporari angajați ca directori de agenții sau directori-adjuncți de agenții, astfel cum sunt menționați în actul Uniunii de înființare a agenției respective, sau contractelor funcționarilor detașați în interes de serviciu la o agenție.”;

Articolul 3

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Se aplică începând de la 1 ianuarie 2014, cu excepția articolului 1 punctul 44 și a articolului 1 punctul 73 litera (d) care se aplică, de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 22 octombrie 2013.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
V. LEŠKEVIČIUS
